

مدرسان سرکش

فصل اول

«ماهیت روان‌شناسی»

تعريف روان‌شناسی

روان‌شناسی را علم مطالعه رفتار و فرایندهای ذهنی معرفی کرده‌اند. در بررسی علمی رفتار و فرایندهای ذهنی، باید سه اصطلاح کلیدی علم، رفتار و فرایندهای ذهنی تعریف شود و مورد توجه قرار گیرد.

روان‌شناسی به عنوان یک علم: برای مشاهده، توصیف، پیش‌بینی یا روشن کردن رفتار از روش‌های نظاممند استفاده می‌کند، زیرا روش‌های علمی، روش‌های اتفاقی نیستند و قابل تکرار و آزمون هستند.
رفتار: هر کاری است که ما می‌توانیم انجام دهیم و به صورت مستقیم قابل مشاهده است.

فرایندهای ذهنی: همان افکار، احساسات و انگیزه‌هایی هستند که ما انسان‌ها در درونمان داریم و قابل مشاهده نیستند؛ مثل خاطره موتورسواری.

خاستگاه‌های تاریخی روان‌شناسی

روان‌شناسی از دل فلسفه به دنیا آمد و فلسفه در آورده‌گاه یونان باستان و در دوران طلایی خود، یعنی از قرن ۶ تا ۲ پیش از میلاد، آغازگر واقعی مباحث روان‌شناسخانه بود. در این میان سقراط، افلاطون و ارسطو بیشترین تأثیر را در این جریان داشتند. این بزرگان، آغازگر مبحث فطری‌نگری و تجربی‌نگری بودند و این یعنی ریشه‌های شکل‌گیری روان‌شناسی. از سوی دیگر، بقراط که تقریباً هم‌عصر سقراط بود و پدر پژوهشکی محسوب می‌شود، جهت‌گیری رفتارشناسی را به مباحث فیزیولوژی کشاند و اعتقاد داشت ساختارهای فیزیولوژیکی در بروز رفتار با اهمیت‌اند.

فطری‌نگری

افلاطون به عنوان شاگرد سقراط معتقد بود علت وقوع رفتار، ویژگی‌های فطری و به ارث رسیده است. در واقع افلاطون به عنوان یکی از سخنگویان فطری‌نگری معتقد بود آدمی با گنجینه‌ای از دانش و توانایی‌های ادراکی و عقلی زاده می‌شود. در قرن ۱۷، رنه دکارت همین اعتقاد را به صورت کامل‌تری مطرح کرد: دانش و فهم انسان از راه استدلال‌هایی فطری و درون‌نگری دقیق به دست می‌آید و بسیاری از داشته‌های ما حاصل فطرت ماست. دکارت علم‌داشتن به اندیشه‌هایی از قبیل خدا، خویشتن، اصول بدیهی هندسه، کمال و بی‌نهایت را فطری می‌دانست. امانوئل کانت نیز بعدها همین اعتقادات را پیگیری کرد.

نکته ۱: فطری‌نگرها اعتقاد دارند که آدم‌ها از دانش و توان فهم واقعیت‌ها به دنیا می‌آیند. این دانش از طریق استدلال و درون‌نگری به دست می‌آید. دکارت بدن آدمی را ماشینی می‌دانست که مثل هر ماشین دیگری قابل بررسی است. این دیدگاه سر آغاز رویکرد پردازش اطلاعات در مورد ذهن آدمی بود.

نکته ۲: دکارت را پدر رویکرد پردازش اطلاعات می‌دانند.

نکته ۳: افلاطون، دکارت و کانت فطری‌نگر هستند.

تجربه‌گرایی

ارسطو قدرت ذهن انسان را حاصل فرایندهای محیطی می‌داند. وی به عنوان یک **تجربه‌گر** معتقد بود دانش از طریق تجربه و تعامل با محیط کسب می‌شود. در قرن ۱۷، جان لاک این اعتقاد را به اوج رساند. لاک اعتقاد داشت ذهن انسان در بدو تولد همچون لوحی سفید است و این محیط است که شکل‌های مختلفی به او می‌دهد. دیدگاه لاک، سرآغاز تداعی‌نگری بود.

نکته ۴: تداعی‌گرایان وجود اندیشه‌های فطری را قبول نداشتند و در عوض معتقد بودند ذهن، انباشته از اندیشه‌هایی است که از راه حواس و تجربه به دست می‌آید و این اندیشه‌ها حاصل قوانین پیوندها، مجاورات‌ها و مشابهت‌هast است.

در اواخر قرن ۱۹ شرایطی مهیا شد که روان‌شناسی به عنوان یک رشته علمی و فرزند مشترک فلسفه و علوم طبیعی وارد صحنه شود.

نکته ۵: ارسطو، جان لاک و تداعی‌گرایان از پیروان تجربه‌گرایان هستند.

نکته ۶: مناقشه بین فطری‌نگری و تجربه‌گرایی امروزه تحت عنوان مناقشه طبیعت- تربیت ادامه دارد. طبیعت، معادل فطری‌نگری است و تربیت، معادل تجربه‌گرایی است.

نکته ۷: پدر روان‌شناسی قدیم، زان ژاک روسو بود و پدر روان‌شناسی جدید، ویلهلم وونت است که در سال ۱۸۷۹ اولین آزمایشگاه روان‌شناسی را در شهر لاپزیگ آلمان بنا نهاد.

که مثال ۱: کدام یک از مواد گزینه‌های زیر با یکدیگر هماهنگی کامل دارند؟

- (۳) تجربه‌گرایی، ارسطو، دکارت
- (۴) فطری‌نگری، افلاطون، دکارت
- (۱) فطری‌نگری، افلاطون، لاک
- (۳) تجربه‌گرایی، ارسطو، دکارت

پاسخ: گزینه «۴» افلاطون به عنوان یکی از سخنگویان فطری‌نگری معتقد بود که آدمی با گنجینه‌های از دانش و توانایی‌های ادراکی و عقلی زاده می‌شود. در قرن ۱۷ رنه دکارت همین اعتقاد را به شکل کامل تری مطرح کرد و گفت: دانش انسان از راه استدلال‌های فطری و درون‌نگری دقیق به دست می‌آید. کانت نیز طرفدار همین دیدگاه بود.

آغاز روان‌شناسی علمی

آغاز روان‌شناسی علمی را معمولاً مقارن با تأسیس نخستین آزمایشگاه روان‌شناسی توسط ویلهلم وونت در دانشگاه لاپزیگ آلمان در سال ۱۸۷۹ می‌دانند. وونت ذهن انسان را همچون مواد شیمیایی قابل بررسی می‌دانست. وی در پژوهش‌های خود به دنبال کشف ساختارهای اساسی ذهن انسان بود. وونت در بررسی خود متمرکز بر حواس، به ویژه بینایی بود ولی شاگردانش حافظه، توجه و هیجان را نیز بررسی کردند. وونت از لحاظ روان‌شناسی، تابع روش درون‌نگری بود. درون‌نگری همان مشاهده و ثبت ماهیت ادراک، اندیشه‌ها و احساس‌های شخص نوسط خودش است. وونت به روش درون‌نگری که از فلسفه اقتباس شده بود بعد تازه بخشید، به این معنا که خویشتن‌نگری را کافی ندانست، بلکه آزمایش را برای تکمیل آن لازم شمرد. رویکردهای کلاسیک روان‌شناسی عبارت‌اند از: ساخت‌گرایی و کنش‌گرایی.

ساخت‌گرایی (Structuralism) (وونت - تیچنر)

ساخت‌گرایی یا روان‌شناسی محتوایی (content psychology) با تأسیس آزمایشگاه روان‌شناسی تجربی به وسیله ویلهلم وونت آلمانی به عنوان نخستین مکتب روان‌شناسی مطرح شد. روان‌شناسان آمریکایی، وونت را پیشگام و ادوارد تیچنر انگلیسی را که در آمریکا به فعالیت علمی اشتغال داشت و سخنگوی این نظام بود، مؤسس مکتب ساخت‌گرایی معرفی می‌کنند. لکن عده‌ای می‌گویند تیچنر بود که این مکتب را به دنیای علم معرفی و پیروانی را برای خود جلب کرد و نام مکتب را ساخت‌گرایی قرار داد. محور اصلی تحقیق وونت و همکارانش، کشف عناصر یا «ساختارهای» بینیادی فرایندهای ذهنی بود، آنها سه بعد متفاوت برای احساس را توصیف کردند: لذت/ عدم لذت، تنفس/ آرمیدگی، تهییج/ افسردگی. تیچنر به دلیل موضوع رویکرد وونت نام ساختارگرایی را بر آن گذاشت. طرفداران ساخت‌گرایی، اعتقاد دارند که پدیده‌های روانی از اجزایی تشکیل شده‌اند و نقش روان‌شناسی، کشف این اجزا است و به وسیله آن می‌توان به ماهیت پدیده‌های روانی رسید. از این رو عده‌ای این مکتب را مکتب «شیمی ذهنی» نیز نامیده‌اند.

به عبارت دیگر شیمی‌دان می‌تواند آب را به هیدروژن و اکسیژن تجزیه کند، روان‌شناس می‌تواند احساس را به ادراک تجزیه کند. برای مثال، مره لیمون ناد (ادران) به ترش یا سرد (احساس) تجزیه شود. برای همین، منظور تیچنر از ساختارگرایی، تحلیل ساختارهای ذهنی بود.

تیچنر، روان‌شناسی را علم مطالعه ذهن می‌پنداشت و منظورش از ذهن همان احساس، آگاهی و تجربه هشیار بود. وی می‌گفت: کلیه علوم، موضوع واحدی (جنبه‌ای از تجربه انسان) را مطالعه می‌کنند، اما هر کدام با جنبه خاصی از آن سروکار دارند. مثلاً موضوع روان‌شناسی، تجربه یک انسان تجربه کننده است از آنچه مشاهده می‌کند و می‌نگردد.

همچنین تیچنر بر این باور بود که هدف اولیه یک روان‌شناس ساختاری، این است که ساختار ذهن را تجزیه و تحلیل کند و اجزای تشکیل‌دهنده یک رویداد ذهنی و روانی را به دست آورد. وی در ادامه چنین می‌گفت: کار یک روان‌شناس آزمایشی، نوعی کالبدشکافی یک موجود زنده است، اما کالبدشکافی‌ای که نتایجی ساختاری می‌دهد نه کنشی. او ابتدا نظریه خود را در قالب سه سؤال «چه چیز»، «چگونه» و «چرا» مطرح کرد. منظور از سؤال اول این بود که ذهن چیست و ساختار آن کدام است، سؤال دوم به دنبال چگونگی ترکیب رویدادهای ذهنی با یکدیگر است و در سؤال آخر به دنبال علت این پدیده‌های روانی بود که از نظر تیچنر همان سیستم مغزی و شرایط فیزیولوژیک بود.

نکته ۸: تیچنر و وونت، درون‌نگری (Introspection) و آزمایش‌گرایی را روش‌های مطالعه علم روان‌شناسی می‌دانستند.

نکته ۹: می‌توان گفت ساخت‌گرایی با مرگ تیچنر که مدافعان اصلی و یکی از مؤسسان این مکتب بود، از بین رفت و بعد از وفات او در سال ۱۹۲۷ کسی نبود که تحقيقات ساخت‌گرایی را ادامه دهد و بدین ترتیب این نظام از صحنه روان‌شناسی محو شد و مکتب‌های دیگری جانشین آن شدند. خدمات ساخت‌گرایی: (الف) خروج روان‌شناسی از فلسفه و استقلال آن به عنوان یک علم تجربی. (ب) تأکید بر اهمیت دقت آزمایشی و تجربی. (ج) الگویشی نظام تیچنر برای نظام‌های دیگر. (د) برانگیختن مخالفان و ابداع روش‌های جدید تفکر درباره روان‌شناسی.

کنش‌گرایی یا کارکردگرایی (Functionalism) (ویلیام جیمز - جان دیوی)

کارکردگرایی در واکنش به ساختارگرایی شکل گرفت و به شدت تحت تأثیر کارهای ویلیام جیمز و نظریه تکامل چارلز داروین بود. کارکردگرایی در جستجوی توضیح فرایندهای ذهنی به روشنی دقیق‌تر و سیستماتیک‌تر بود. کارکردگرایی به جای تمرکز بر عناصر هشیاری، بر هدف و منظور هشیاری و رفتار تمرکز داشت. کارکردگرایی همچنین بر تفاوت‌های فردی که بر آموزش تأثیرگذار بودند، تأکید داشت.

نظریه‌های تکامل و بقای اصلاح (Survival of the fittest) داروین که بر کارکرد ساختارهای زیستی برتر در سازگاری ارگانیزم‌ها با محیط‌شان تأکید داشت، سبب شد تعدادی از روان‌شناسان آمریکایی به بررسی «کارکرد فرایندهای ذهنی» در سازگاری فرد با محیط پردازند.

بدین ترتیب، کنش‌گرایی با کارکرد ذهن یا استفاده از آن توسط موجود زنده در سازگاری با محیط خود سر و کار دارد. مکتب کنش‌گرایی، در پایان قرن نوزدهم توسط «جان دیوی» و «جیمز آر. آنجل» پدید آمد و در دهه اول قرن بیستم در آمریکا حامیان بسیاری پیدا کرد. این جنبش علمی به جای ساختار یا محتوای فرایندهای هشیار، بر چگونگی عمل این فرایندها تأکید داشت.

نکته ۱۰: موضوع اصلی روان‌شناسی کنش‌گرا عبارت از عملکردها، اعمال یا کنش‌های ذهنی و اهداف آن‌هاست. به نظر ایشان، وظیفه روان‌شناسی این نبود که ساختارهای ذهن را مطالعه کند، بلکه باید کنش‌های ذهنی را بشناسد. «چیستی» آگاهی مورد توجه نبود بلکه «چرا» آن مورد تأکید قرار داشت.

نکته ۱۱: روش مطالعه این مکتب، درون‌نگری بود و با اینکه کنش‌گرایی اساساً به عنوان اعتراض به ساختگرایی به وجود آمد، درون‌نگری را پذیرفت، اما مشاهده را به آن افزود. به گفته جیمز «مشاهده درون‌نگرانه، چیزی است که ما مجبوریم همیشه به آن متکی باشیم ... نگاه کردن به درون ذهنمان و گزارش آنچه در آنجا کشف می‌کنیم. همه موافق‌اند که ما در آنجا حالت‌های هشیاری را کشف می‌کنیم.

متفکران بر جسته کارکردگرایی عبارت بودند از: ویلیام جیمز، جان دیوی، هاروی کار و جان انجل
نقاط قوت کارکردگرایی: اثرگذار بر رفتارگرایی و روان‌شناسی کاربردی و اثرگذار بر سیستم‌های آموزشی (به ویژه با توجه به این عقیده جان دیوی که کودکان باید در سطحی آموزش ببینند که از نظر رشدی آمادگی دارند).

نکته ۱۲: بسیاری از تحولات روان‌شناسی نوین به واسطه عملکرد رفتارگرایان بوده است.

نکته ۱۳: ساختارگراها بیشتر به درون ذهن توجه داشتند و ساختارهای‌شان را جستجو می‌کردند، در حالی که کارکردگراها بیشتر به تعامل شخص با دنیای بیرون علاقه داشتند.

از نظر جیمز ذهن، انعطاف‌پذیر و سیال است که با محیط تطابق نشان می‌دهد؛ وی نام این جریان را **سیلان هشیاری** گذاشت.

کچ مثال ۲: مفهوم سیلان هشیاری توسط کدام‌یک از صاحب‌نظران مطرح شده است؟

- (۱) اسکینر
- (۲) جیمز
- (۳) وونت
- (۴) پیازه

پاسخ: گزینه «۲» از نظر جیمز ذهن، انعطاف‌پذیر و سیال است و با محیط تطابق نشان می‌دهد. وی نام این جریان را سیلان هشیاری نامیده است.

نکته ۱۴: هرچند این دو مکتب رویکرد نظامداری به علم روان‌شناسی داشتند، اما از آنها به عنوان دو مکتب رقیب در روان‌شناسی یاد می‌شود. در دهه ۱۹۲۰ این دو مکتب جای خود را به سه مکتب جدید رفتارگرایی، روان‌شناسی گشتالت و روان‌کاوی دادند. در واقع رویکردهای اصلی و معتبر روان‌شناسی معاصر عبارت‌اند از: رفتارگرایی، روان‌کاوی و پدیدارشناسی.

رفتارگرایی

رفتارگرایی، مکتبی در روان‌شناسی است که علیه دیدگاهی که قلمرو روان‌شناسی را محدود به تجربه هشیاری می‌دانست، قد علم کرد و اعتقاد دارد برای شناخت یک موجود زنده، نیازی به بررسی حالت‌های درونی او (مثل فکر کردن) نیست و تنها بررسی حرکت‌های خارجی و رفتارهای بیرونی آن موجود (همانند گریه کردن) کافی است. این مکتب، در نیمه‌ی ابتدایی قرن ۲۰ م. یکی از تأثیرگذارترین قطب‌های روان‌شناسی جهان بود. بدین ترتیب، رفتارگرایی، گرایشی است که تمایل دارد همیشه به جای آنکه فکرها و حالت‌های ذهنی ما را بررسی کند، آن رفتارهایی را بررسی کند که به دنبال فکرهای ما می‌آیند. اعتقادات رفتارگرایان: (الف) روان‌شناسی، علم رفتار است و علم ذهن (و حالت‌های ذهنی) نیست. (ب) منشأ رفتارهای ما بیرونی (محیط) است نه درونی (تفکرهای ما).

رفتارگرایی را نخستین بار می‌توان در کارهای ایوان پاولف و ادوارد لی ثرندایک مشاهده کرد، اما پدر واقعی رفتارگرایی، جان بی واتسون است. واتسون معتقد بود که تقریباً همه رفتارها حاصل شرطی شدن است و محیط از راه تقویت عادت‌های خاص، رفتار را شکل می‌دهد. همه انواع الگوهای پیچیده رفتار که در نتیجه آموزش یا پرورش ویژه ایجاد می‌شوند، چیزی جز شبکه بهم پیوسته از پاسخ‌های شرطی نیست.

کامل‌ترین و بر جسته‌ترین نمونه‌ی تلاش‌های این شاخه را می‌توان در کارهای بی. اف. اسکینر، روان‌شناس بر جسته‌ی آمریکایی، ملاحظه کرد. ریشه‌ی این شاخه از رفتارگرایی را می‌توان در کارهای تجربه‌گرایان انگلیسی، به خصوص جان لاک و دیوید هیوم پی‌گرفت که اعتقاد داشتند انسان، به هنگام تولد، چون لوحی سفید است که همه‌ی هوش او، محصول یادگیری محیط است. این ایده، ایده‌ی محوری و اصلی رفتارگرایی روان‌شناسی است.

نکته ۱۵: رفتارگرایی را علم محرك - پاسخ (S-R) می‌دانند. محرك مثل محیط، عامل وقوع باسخ یا همان رفتار ماست.

نکته ۱۶: رفتارگرایی را نیروی دوم در روان‌شناسی می‌نامند.

نکته ۱۷: اسکینتر پاداش‌ها و تنبیه‌ها را عامل وقوع رفتار می‌دانست.

روان‌کاوی (رویکرد روان‌پویشی)

روان‌کاوی، نظریه‌ای درباره عملکرد ذهن، اختلال‌های روانی و نام شیوه‌ای روان‌درمانی است که بر این فرض اساسی استوار است که بیشتر فعالیت‌های ذهنی و پردازش آنها در ناخودآگاه رخ می‌دهد. به عبارت دیگر، روان‌کاوی علمی برای پرداختن عمیق‌تر و متعمق‌تر به ذهن ناخودآگاه است، منظور از ناخودآگاه، آن بخش از روان است که از دسترس آگاهی خارج شده است ولی به کنترل رفتار فرد ادامه می‌دهد. افکار ناهشیار، خود را به شیوه‌های گوناگونی از قبیل اضطرار بدنی، لغزش‌های کلامی و رؤیا نشان می‌دهند. این اصطلاح نخست در سال ۱۸۹۶ رایج شد. در یکی از جنبه‌های روان‌کاوی یعنی درمان، درمانگر که روان‌کاو نامیده می‌شود می‌کوشد درمانجو را نسبت به تعارض‌های ناخودآگاهش آگاه کند. روان‌کاو داده‌های خود را از مصاحبه‌های بالینی کسب می‌کند.

روان‌کاوی کلاسیک بر پایه‌ی این عقیده اصلی زیگموند فروید استوار است که تعارض‌های ناخودآگاه میان بخش‌های مختلف روان - نهاد (ID)، من (Ego) و فرامن (Superego) - علت اصلی رفتار نابهنجار هستند.

فروید بر این باور بود که آگاهی یافتن از یک تعارض در دنیاک موجب کاهش اضطراب می‌شود. وی مشاهده کرد که هرگاه بیمارانش تجربه تلخ و تکان دهنده‌ای را همراه با هیجان‌های اضطراب‌آور آن به یاد می‌آورند، ظاهراً از تأثیر آن تعارض بر رفتار فرد کاسته می‌شود.

تداعی آزاد، تفسیر، تحلیل رؤیا، مقاومت و انتقال، پنج فن اصلی روان‌کاوی کلاسیک فروید برای آگاهی یافتن به تعارض‌های ناخودآگاه هستند.

۱. **تداعی آزاد:** از جمله شیوه‌های اصلی روان‌کاوی برای تسهیل بازیابی تعارض‌های ناهشیار، تداعی آزاد است. در این فن درمانی، درمانجو تشویق می‌شود قید و بند اندیشه‌ها و هیجان‌های خود را بردارد و هرآنچه به ذهنش می‌رسد بی‌کم و کاست و بدون سانسور بیان کند. به این وسیله امیال ناهشیار بیمار به حیطه هشیاری آورده می‌شود. تحلیل رویا نیز همین هدف را دنبال می‌کند.

۲. **تفسیر:** در روان‌کاوی، روان‌کاو صرفاً از آنچه بیمار اظهار داشته یا انجام داده است، تفسیری ارائه می‌کند. برای مثال، اگر بیمار با عصبانیت و از روی خشم از پدرش صحبت می‌کند، روان‌کاو ممکن است نشانه‌های کنونی بیماری را نشانی از احساس‌های سرکوب‌شده شخص نسبت به پدرش بداند.

۳. **تحلیل رویا:** فروید رؤیا را شاهراهی می‌دانست که به ناخودآگاه ختم می‌شود زیرا در میان خواب، ego قادر به دفاع کردن از خویش در برابر تعارض‌های ناخودآگاه (که به صورت‌های گوناگونی در خواب نمود می‌یابند) نیست.

۴. **مقاومت:** روان‌کاو با مشاهده‌ی گفته‌های بیمار به کاوش پیرامون نمونه‌های مقاومت، یعنی تمایل به بازداری از ابراز آزادانه مطلب ناخودآگاه آن‌ها می‌پردازد، مثلاً اگر بیمار در مورد گفتگو درباره‌ی یک موضوع مقاومت می‌کند، در این صورت روان‌کاو سعی می‌کند با دنبال کردن موضوع، دلیل مقاومت را دریابد.

۵. **انتقال:** در میان روان‌کاوی، بیمار ممکن است احساس‌هایی را که در سال‌های گذشته‌ی زندگی خود به خصوص در مورد پدر، مادر یا سایر افراد با اهمیت تجربه کرده است، در روابط خود با درمانگر، انعکاس دهد؛ این پدیده، انتقال نام گرفته است. روان‌کاو این واکنش‌های هیجانی را واقعی نمی‌پندرد و آن‌ها را از زاویه‌ی تعارض‌های حل‌نشده‌ی دوران کودکی یا روابط قبلی بیمار می‌نگردد و مورد تفسیر قرار می‌دهد.

نکته ۱۸: انتقال، همان احساس‌هایی است که بیمار به درمانگر پیدا می‌کند و می‌تواند ریشه در روابط و احساس‌های قبلی خود داشته باشد. از نظر فروید، علت یاد زدودگی (فراموشی) کودکی، وجود برخی تجربه‌های هیجانی نخستین سال‌های زندگی است که به دلیل اینکه بسیار تکان‌دهنده هستند، راه دادن آن‌ها به حیطه‌ی هشیاری در سال‌های بعد (به خاطر آوردن آن‌ها)، شخص را دچار اضطراب می‌کند (علت فراموشی، سرکوبی است).

فروید دیدگاهی منفی درباره طبیعت انسان داشت و معتقد بود انسان را نیز مانند حیوان، سایق‌های اساسی (عمدتاً جنسی و پرخاشگری) هدایت می‌کند. از نظر فروید، هر رفتاری که از انسان سر می‌زند، جبری است، از این‌رو فروید را جبرگرا می‌دانند.

نکته ۱۹: رویکرد روان‌پویشی (روان‌کاوی) بر خلاف رویکرد رفتاری، تقریباً به طور تمام و کمال بر امور بالینی متوجه است و توجّهی به تحقیق آزمایشی ندارد. به همین دلیل، همیشه جنجالی و بحث‌برانگیز و اثبات اعتبارش دشوار بوده است.

نکته ۲۰: نظریه‌های روان‌پویشی فعلی کمتر روی غایی جنسی تمرکز می‌کنند و بیشتر تجربه‌های فرهنگی را به عنوان تعیین‌کنندگان رفتار در نظر می‌گیرند.

که مثال ۳: کدام را یک نظام حل مسئله فعال و آگاه می‌داند؟

۴) پدیدارشناختی

۳) تکاملی

۲) شناختی

۱) روان‌کاوی

پاسخ: گزینه «۲» رویکرد شناختی، ذهن را یک نظام حل مسئله آگاه و فعال می‌داند.

رویکرد پدیدارشناختی (phenomenological)

برخلاف رویکردهایی که قبل از بررسی کردیم، رویکرد پدیدارشناختی تقریباً به طور انحصاری به تجربه‌های شخصی (subjective) توجه دارد. این رویکرد با تجارب شخص از رویدادها، یعنی با پدیدارشناختی فرد سروکار دارد و رویکردی برخاسته از واکنش پدیدارشناستان به خصلت بسیار ماضیانگارانه (mechanistic) سایر دیدگاهها در روان‌شناسی است. برای مثال، روان‌شناسان پدیدارگرا مخالف این نظر هستند که رفتار به وسیله‌ی حرکت‌های بیرونی (بر طبق رفتارگرایی) یا صرفاً از راه پردازش اطلاعات (طبق روان‌شناسی شناختی) یا توسط تکانه‌های ناهشیار (طبق نظریه‌های روان‌کاوی) کنترل می‌شود. همچنین هدف‌های روان‌شناسان پدیدارشناست نیز جدا از هدف‌های روان‌شناسان وابسته به سایر رویکردهای روان‌شناختی است. این روان‌شناسان بیشتر با زندگی درونی و تجارب درونی فرد سروکار دارند تا با پرورش نظریه‌ها یا پیش‌بینی رفتار.

نکته ۲۱: تأکید اصلی نظریه‌های پدیدارشناختی شخصیت بر چگونگی نگرش فرد در مورد دنیای پیرامونش در حال حاضر است. این تأکید همواره با یک ملاحظه آینده‌نگرانه در مورد توانایی افراد به منظور دستیابی به استعدادهای بالقوه خود، خواهد بود.

برخی نظریه‌های پدیدارشناختی را انسان‌گرا (humanistic) نیز نامیده‌اند، زیرا این نظریه‌ها بر خصوصیات تمایزدهنده انسان از حیوان، مانند تلاش در جهت رشد و خودشکوفایی (self-actualization) تأکید می‌ورزند. طبق نظریه‌های انسان‌گرا، نیروی انگیزشی اصلی هر فرد، گرایش به سوی رشد و خودشکوفایی است. این نیاز اساسی در همه‌ی ما وجود دارد که توانایی بالقوه خود را تا بالاترین حد ممکن شکوفا سازیم و به پیشرفتی فراتر از سطح کنونی خود دست یابیم. تمایل طبیعی ما حرکت در مسیر تحقق توانایی بالقوه خودمن است، هرچند ممکن است در این راه با برخی موانع محیطی و اجتماعی رویه‌رو شویم. برای مثال، زنی که به شیوه‌ی سنتی ازدواج کرده و طی ده سال گذشته سرگرم تر و خشک کردن بجهه‌های خود بوده ممکن است حال اشتیاق فراوانی داشته باشد که شغلی برای خود دست و پا کند و مثلاً به علاقه‌ی دیرینه‌اش به دانش‌اندوزی تحقق بخشد و از این راه به خودشکوفایی دست یابد. روان‌شناسی پدیدارشناختی یا انسان‌گرا بیشتر با ادبیات و معارف انسانی دمساز است تا با علم.

کارل راجرز، به طور کلی به عنوان پیشگام و سردمدار انسان‌گرایی در مطالعه شخصیت، رویکرد پدیدارشناختی را به کار می‌بندد. او به این امر به عنوان یک واقعیت مسلم می‌نگرد که انسان با نوعی انگیزش ذاتی و فطری برای به فعلیت رسانیدن استعدادهای بالقوه و درونی خود، خلق شده است. همین امر موجب می‌شود انسان موجودی کاملاً فعال و کارکردی باشد. از طرفی به منظور کمک به افرادی که عوامل محیطی، آنان را از انجام این وظیفه طبیعی باز داشته است، راجرز نوعی درمان روانی ارائه داده است که مراجع - محوری نامیده می‌شود.

آبراهام مازلو به عنوان پدر معنوی انسان‌گرایی، از جمله کسانی است که شخصیت را از دیدگاه پدیدارشناختی بررسی می‌کند. مازلو معتقد است که مردم دارای یکسری نیازها هستند. این نیازها شامل نیازهای فیزیولوژیکی و نیازهای خودشکوفایی است و تازمانی که اغلب نیازهای اساسی‌تر برآورده نشوند، نیازهای خودشکوفایی مطرح نمی‌شوند.

جورج کلی (نظریه‌پرداز نظریه سازه‌های شخصی)، نوعی نظریه پدیدارشناختی در شخصیت ارائه کرد که در آن برخلاف راجرز و مازلو (که به احساس های مردم درباره خودشان اهمیت می‌دهند) به عقاید مردم درباره خودشان و محیط‌شان اهمیت می‌دهد. کلی معتقد است که زندگی انسان، بر اساس مفهومی شکل می‌گیرد که به جهان پیرامون خود می‌دهد. برای انجام این کار، انسان سازه‌هایی را درباره دنیای خود مشخص کرده و از آنها برای پیش‌بینی رویدادها استفاده می‌کند. از این لحاظ تمام انسان‌ها شبیه به دانشمندان و علماء هستند، فرضیه‌هایی را طرح می‌کنند و سپس آنها را مورد آزمایش قرار می‌دهند. اگر سازه‌ها تایید شوند، فرضیه پذیرفته شده و در صورت عدم تایید، اصلاح یا رد می‌شوند. کلی برای مشخص کردن این فرایند، اصطلاح تناب و گرایی سازه‌ای را ابداع کرده است.

نکته ۲۲: انسان‌گرایی را نیروی سوم در علم روان‌شناسی می‌دانند.

نکته ۲۳: رویکرد پدیدارشناختی از دیرباز با روان‌شناسان اجتماعی همراه بوده است.

کل مثال ۴: رویکردی که مؤلفه‌های بنیادین ذهن را توصیف می‌کند، چه نام دارد؟

۴) روان‌پویایی

۳) ساختارگرایی

۲) ساختارگرایی

۱) کنش‌گرایی

پاسخ: گزینه «۲» ساختارگرایی رویکردی است که به بررسی مؤلفه‌های بنیادین ذهنی می‌پردازد.

نکته ۲۴: رویکرد انسان‌گرایی به درمان بی‌رهنمود و مراجع‌مدار معروف است.

رویکردهای میان‌رشته‌ای

رویکردهای رفتاری، شناختی، روان‌کاوی و پدیدارشناختی، هم‌سطح یکدیگرند یعنی همه متکی بر مفاهیم و اصول روان‌شناختی هستند، اما دیدگاه زیست‌شناختی با این رویکردها متفاوت است. از بین جالب‌ترین رویکردهای میان‌رشته‌ای، چهار رویکرد را مطرح می‌کنیم:

۱- روان‌شناسی تکاملی

۲- روان‌شناسی فرهنگ‌نگر

۱- علم عصب‌نگر شناختی

۲- علم شناختنگر

۱- علم شناختنگر

شخصیت و رشد اجتماعی

خصوصیات شخصیتی وابسته به خلق را خلق و خو نامیده‌اند. بسیاری از تفاوت‌های خلق و خو فطری هستند. پژوهشی توسط توماس و چس در مورد خلق و خو انجام شد که در آن سه سخن‌گسترده خلق و خو تعریف شد:

۱- گروه ملایم (۴۰ درصد آزمودنی‌ها؛ کودکانی سرزنش و شاداب بودند، برنامه‌های منظمی برای خوابیدن و غذا خوردن داشتند و به راحتی با موقعیت‌های تازه سازگار می‌شدند.

۲- گروه دشوار (۱۵ درصد آزمودنی‌ها؛ کودکانی تحریک‌پذیر بودند، برنامه‌های منطقی برای خوابیدن و غذا خوردن نداشتند و واکنش تند و شدید منفی در برابر موقعیت‌های تازه نشان می‌دادند.

۳- گروه کند (۱۵ درصد آزمودنی‌ها؛ کودکانی که سطح فعالیتشان پایین بود، از موقعیت‌های جدید تا حدودی پرهیز می‌کردند و در مقایسه با گروه ملایم به زمان بیشتری برای سازگاری با موقعیت‌های جدید نیاز داشتند.

بقیه کودکان در حد متوسط بودند (۳۵ درصد آزمودنی‌ها). پژوهشگران بر این نکته تأکید دارند که پیوستگی و نایپیوستگی خلق و خو، تابع تعامل بین ژنتیک (خصوصیات ارثی) کودک و محیط است. به ویژه آن‌ها معتقدند که کلید رشد سالم، میزان هماهنگی بین خلق و خوی کودک و محیط خانواده است.

رفتار اجتماعی اولیه

کودک معمولی در دو ماهگی با دیدن چهره‌ی مادر یا پدر خود لبخند می‌زند. این واقعیت که لبخند زدن در نوزادان نابینا همزمان با کودکان بزرگ‌شدن از بینایی آغاز می‌شود، دلالت بر فطری بودن لبخند است؛ زمان شروع لبخند زدن را بیشتر رشد و تکامل زیستی تعیین می‌کند، تا شرایط پرورشی، نباگان، در سه و چهار ماهگی، افراد آشناخانواده را می‌شناسند و آن‌ها را بر دیگران ترجیح می‌دهند.

کودک در رویارویی با غریب‌های چهاره‌های ناآشنا مضراب می‌شود (۸ تا ۱۲ ماهگی) که به آن غریبی کردن می‌گویند. اضطراب غریب‌هیه یعنی وقتی غریب‌های به آن‌ها نزدیک می‌شود یا با غریب‌های تنها می‌مانند، ناراحت می‌شوند ولی اضطراب جدایی یعنی پریشانی و ناراحتی بهدلیل عدم حضور مادر. این ترس به دلیل رشد ظرفیت حافظه ظهور می‌کند و توسط رشد خودپیروی در کودک کاهش می‌یابد. کودکان یک‌ساله تا حدود زیادی متکی به مراقبت بزرگ‌سالان هستند.

نکته ۱۰: اضطراب جدایی از ۸ ماهگی آشکار و بین ۱۴ تا ۱۸ ماهگی به اوج خود می‌رسد.

دلبستگی

تمایل کودک به برقراری نوعی رابطه نزدیک با افرادی معین و احساس امنیت بیشتر در حضور این افراد، دلبستگی نامیده می‌شود. جان بالبی، متخصص روان‌کاوی، تحقیقاتی را در زمینه‌ی دلبستگی انجام داده است. نظریه او تلفیقی از مفاهیم روان‌کاوی، کردارشناسی و روان‌شناسی شناختی است.

طبق نظریه دلبستگی، ناتوانی کودک در برقراری پیوند دلبستگی استوار با یک یا چند تن در سال‌های اولیه زندگی، با ناتوانی او در برقراری روابط فردی نزدیک در دوره بزرگ‌سالی، ارتباط دارد.

سنجهش دلبستگی

مری اینس ورت یکی از همکاران بالبی موقعیتی به نام «موقعیت ناآشنا» را جهت سنجش استواری دلبستگی کودکان ۱۲ تا ۱۸ ماهه ابداع کرد. بر اساس آزمایش وی، سه دسته اصلی دلبستگی تعیین شد: آزمایش شامل سلسله رویدادهای زیر است:

۱- مادر و کودک وارد اتفاق آزمایش می‌شوند، مادر کودک را در محوطه‌ی پر از اسباب‌بازی روی کف اتفاق قرار می‌دهد و سپس در انتهای دیگر اتفاق می‌نشینند.

۲- زنی غریب‌هیه وارد اتفاق می‌شود، یک دقیقه‌ی آرام می‌نشینند، دقیقه‌های با مادر گفتگو می‌کند و سپس می‌کوشد کودک را به بازی با یک اسباب‌بازی سرگرم کند.

۳- مادر بی‌سر و صدا از اتفاق بیرون می‌رود. اگر کودک ناراحتی نشان ندهد، غریب‌هیه ساكت می‌نشیند و اگر ناراحتی نشان دهد، غریب‌هیه سعی می‌کند او را آرام کند.

۴- مادر به اتفاق برمی‌گردد و کودک را به بازی مشغول می‌کند، غریب‌هیه هم بی‌سر و صدا از اتفاق بیرون می‌رود.

۵- مادر دوباره اتفاق را ترک می‌کند و این بار کودک در اتفاق تنها می‌ماند.

۶- غریب‌هیه برمی‌گردد، اگر کودک ناراحت باشد، غریب‌هیه سعی می‌کند او را آرام کند.

۷- مادر برمی‌گردد و غریب‌هیه از اتفاق بیرون می‌رود.

سطح دلبستگی

۱- دلبستگی ایمن (تا ۶۵ درصد کودکان): صرف نظر از اینکه کودک به هنگام رفتن مادر از اتفاق آشفته شود یا نه، زمانی در طبقه‌بندی ایمن قرار می‌گیرد که هنگام بازگشت مادر به اتفاق، با او تعامل کند.

الف) بعضی کودکان از فاصله دور با نگاهی نشان می‌دهند که متوجهه بازگشت مادر شده‌اند و همچنان مشغول بازی با اسباب‌بازی‌ها می‌مانند.

ب) برخی دیگر خواهان تماس بدنی با مادر می‌شوند.

ج) عده‌ای هم در سراسر جلسه ارزیابی فقط به مادر توجه دارند و هنگامی که مادر از اتفاق می‌رود، پریشانی شدیدی نشان می‌دهند. این کودکان در بزرگ‌سالی به عنوان افرادی رهبر و کنچکاو در پی حل مسائل هستند و از دیگران به راحتی کمک می‌گیرند.

۲- دلبستگی نایمن اجتنابی (۲۰ درصد کودکان): این شیرخوارگان در مراحل بازگشت مادر آشکارا از تعامل با او پرهیز می‌کنند، بعضی از آن‌ها مادر را تقریباً به کلی نادیده می‌گیرند و برخی هم در جهت اجتناب از تعامل با او واکنش‌هایی نشان می‌دهند. شیرخواران اجتنابی هنگام حضور مادر در اتاق توجه کمی به او دارند و هنگامی که مادر از اتاق بیرون می‌رود، غالباً پریشانی نشان نمی‌دهند و اگر هم پریشانی نشان دهند، غریبه نیز همانند مادر می‌تواند به آسانی آن‌ها را آرام کند.

۳- دلبسته نایمن دوسوگرا (۱۰ درصد کودکان): شیرخوارانی به عنوان دوسوگرا طبقه‌بندی می‌شوند که در رویدادهای بازگشت مادر، در برابر او به مقاومت دست می‌زنند. آنان در آن واحد هم در جستجوی برقراری ارتباط جسمانی با مادر هستند و هم از آن پرهیز می‌کنند. برای مثال ابتدا گریه می‌کنند تا مادر آن‌ها را بغل کند، اما پس از بغل شدن با عصبانیت پیچ‌وتاب می‌خورند تا از آغوش مادر دربیایند. برخی هم رفتار منفعلانه دارند، به این معنی که وقتی مادر بازمی‌گردد، با گریه کردن او را به خود فرامی‌خوانند، ولی سینه‌خیز به سوی او نمی‌روند، وقتی هم مادر به سوی آن‌ها می‌رود، در برابر شر مقاومت نشان می‌دهند.

۴- گروه آشفته: در این دسته، کودکان رفتارهای متناقض نشان می‌دهند؛ برای مثال، به مادر نزدیک می‌شوند، در حالی که سعی دارند به او نگاه نکنند یا به او نزدیک می‌شوند و سپس رفتار اجتنابی همراه با منگی نشان می‌دهند یا پس از آرام شدن به ناگهان گریه سرمی‌دهند، بعضی از آنان هم گمگشته، فقد احساس یا افسرده به نظر می‌آیند (۱۵ تا ۲۰ درصد کودکان).

نکته ۱۱: گروه آشفته، باثبات‌ترین نوع دلبستگی را بزرگسالی نیز انتقال می‌دهند.

که مثال ۷: سنجش دلبستگی تحت عنوان موقعیت ناآشنا توسط چه کسی برسی شد؟

(۱) بالبی

(۲) اینس ورت

(۳) به

(۴) اریکسون

پاسخ: گزینه «۲» مری اینس ورت از همکاران بالبی، موقعیتی را به نام موقعیت ناآشنا جهت سنجش استواری دلبستگی کودکان ۱۲ تا ۱۸ ماهه ابداع کرد.

نکته ۱۲: محققان اعتقاد دارند که نوع برخورد مادران، بستگی به ایجاد نوع دلبستگی دارد. پاسخ‌دهی حساس مراقب به نیازهای کودک شیرخوار، منجر به دلبستگی ایمن می‌شود.

در مورد دلبستگی نایمن، مادران بیشتر بر اساس تمایلات یا حالات خلقی خود و نه بر مبنای علائم دریافتی از کودک پاسخ می‌دهند. مادران کودکان دلبسته اجتنابی، فرزندان خود را به اندازه‌ی مادران شیرخواران دلبسته ایمن در آغوش می‌گیرند ولی به نظر نمی‌رسد که از تماس بدنی با فرزندان خود به اندازه مادران کودکان دلبسته ایمن لذت ببرند و حتی گاهی رفتار طردکننده دارند، به ویژه وقتی کودک آشفته است و بیش از هر شرایط دیگری نیاز به تسلی دارد، از تماس بدنی با او پرهیز می‌کنند. این مادران رفتاری انعطاف‌ناپذیر و وسوسای دارند و غالباً نه بر اساس پاسخ‌دهی به کودک، بلکه طبق فرمول‌های کتاب از کودک مراقبت می‌کنند.

مادران کودکان دلبسته دوسوگرا، رویه همسانی در مراقبت از کودکان ندارند. گاه در پاسخ‌دهی به کودک بسیار حساس‌اند و گاه توجهی به وی ندارند و در مواقعی نیز رفتارشان محل و مراحم فعالیت‌های کودک است. این‌ها مثل مادران اجتنابی نیستند که خیلی زیاد یا خیلی کم با کودکان ارتباط داشته باشند، بلکه مشکلشان این است که شیوه و زمان تعامل آن‌ها با نیازهای کودک همخوان نیست.

که مثال ۸: دلبستگی به عنوان یک رفتار اجتماعی:

(۱) خاص کودک انسان است.

(۲) اساس برقراری رابطه با دیگران در سال‌های بعدی زندگی است.

(۳) ناشی از وابستگی به مادر به عنوان منبع تغذیه است.

پاسخ: گزینه «۲» تمایل کودک به برقراری نوع رابطه نزدیک با افرادی معین و احساس امنیت بیشتر در حضور این افراد، دلبستگی نامیده می‌شود. بچه‌های ایوان دیگر جانداران، این دلبستگی را به شیوه‌های متفاوت آشکار می‌سازند. به نظر می‌رسد الگوی دلبستگی اولیه، با نحوه کنار آمدن کودک با تجربه‌های چند سال بعد نیز ارتباط دارد.

هویت جنسی و نقش آموزی جنسیتی

هویت جنسیتی یعنی داشتن تصویر روشی از خود به عنوان مذکور یا مؤنث بودن است.

نقش آموزی جنسیتی، کسب آن دسته از ویژگی‌هایی است که فرهنگ جامعه موردنظر در مورد زنان و مردان می‌سازد.

نظریات هویت و نقش آموزی جنسیتی

الف) نظریه روان‌کاوی: فرایند شکل‌گیری هویت و نقش جنسیتی، با کشف تفاوت‌های تناسلی بین دو جنس آغاز می‌شود و با همانندسازی کودک با والد هم‌جنس پایان می‌پذیرد.

ب) نظریه یادگیری اجتماعی: از طریق یادگیری مشاهده‌ای و تقليد، وسائل ارتباط جمعی و همسالان، کودک به این مهم دست می‌یابد، یعنی هم بر پاداش‌ها و مجازات‌هایی که کودکان برای رفتار مناسب یا غیرمناسب جنسیتی دریافت می‌کنند، تأکید دارد و هم به شیوه‌های یادگیری رفتارهای مربوط به نقش جنسیتی از راه مشاهده بزرگسالان.

نکته ۱۳: به نظر می‌رسد پدرها بیشتر از مادرها به نقش آموزی جنسیتی فرزندان خود، به ویژه در مورد پسرها توجه دارند.

نکته ۱۴: هم در نظریه روان‌کاوی و هم یادگیری اجتماعی، عقیده بر این است که کودک از طریق الگوگیری از والد هم‌جنس خود یا بزرگسال دیگری که هم‌جنس اوست، نقش جنسیتی خود را فرامی‌گیرد.

نکته ۱۵: از دیدگاه روان‌کاوی، نقش آموزی جنسیتی غیرقابل انعطاف است.

نکته ۱۶: در نظریه یادگیری اجتماعی برای نقش جنسیتی، کودک موجودی منفعل و پذیرای نیروهای محیط معرفی می‌شود و کودک ساخته و پرداخته جامعه و والدین و همسالان است.

ج) نظریه شناختی - رشدی: این نظریه درباره‌ی هویت جنسی و نقش آموزی جنسیتی، توسط کلبرگ، براساس نظریه رشد شناختی پیازه صورت‌بندی شده است. پس از آنکه کودک عنوان پسر یا دختر را برای خود پذیرفت، در صدد فراگیری رفتارهای وابسته به جنسیت خود برمی‌آید. در کودکان از جنس و جنسیت با مراحل رشد شناختی پیازه مطابقت دارد، به ویژه در کسانی که از ثبات جنسیت؛ تشخیص اینکه جنسیت فرد به رغم تغییرات سنی و ظاهر شخص، ثابت می‌ماند. طبق این نظریه، در کودکان از جنس و جنسیت، با مراحل رشد شناختی پیازه مطابقت دارد (ثبات جنسیت). ثبات جنسیت یعنی آگاهی از اینکه جنسیت فرد به رغم تغییر سن و ظاهر او ثابت می‌ماند. ثبات جنسیت با مفهوم نگهداری ذهنی پیازه مرتبط است.

که مثال ۹: بر طبق کدام رویکرد، هویت جنسی با همانندسازی کودک با والد هم‌جنس پایان می‌پذیرد؟

۴) گزینه‌های ۱ و ۲

۳) شناختی

۲) روان‌کاوی

۱) یادگیری اجتماعی

پاسخ: گزینه «۲» بر طبق نظریه روان‌کاوی، هویت جنسیتی و نقش جنسیتی با کشف تفاوت‌های تناسلی بین دو جنس آغاز می‌شود و با همانندسازی کودک با والد هم‌جنس پایان می‌پذیرد.

نظریه طرح‌واره جنسیتی

توسط ساندرا به مطرح شده است که توضیح می‌دهد چرا اصولاً کودکان در وهله‌ی اول، خودپندارهشان را بر پایه تمایز مرد از زن بنا می‌کنند. این نظریه بر نقش فرهنگ تأکید دارد؛ به این معنی که فرهنگ به کودکان می‌آموزد که دنیا را از طریق عدسی‌های جنسیت ببینند. این نظریه، همانند نظریه شناختی - رشدی، کودکان را عواملی فعال در نقش آموزی جنسیتی خود تلقی می‌کند و بر عکس نظریه یادگیری اجتماعی، این نتیجه‌گیری را نمی‌پذیرد که نقش آموزی جنسیتی سنتی، غیرقابل اجتناب و انعطاف‌ناپذیر است. نظریه طرح‌واره جنسیتی در عین حال که نظریه نقش آموزی جنسیتی است نظریه هویت جنسی هم هست (آیا من به اندازه کافی زنانه یا مردانه هستم؟) این نظریه همانند نظریه شناختی - رشدی، کودکان را عناصری فعال در نقش آموزی جنسیتی خودشان تلقی می‌کند و همانند نظریه یادگیری اجتماعی باور دارد که نقش آموزی جنسیتی نه غیرقابل اجتناب است و نه تغییرناپذیر.

مراحل رشد روانی - اجتماعی اریکسون

اریکسون یک روان‌کاو بود که یک نظام هشت مرحله‌ای برای توصیف رشد در طول دوره‌های زندگی پیشنهاد کرده و آن را مراحل روانی - اجتماعی نامیده است. چون او معتقد است که رشد روانی فرد بستگی به روابط اجتماعی خاصی دارد که وی در زمان‌های مختلف در طول زندگی خود برقرار می‌کند.

مراحل	بحran‌های روانی - اجتماعی	پیامد مطلوب
نخستین سال زندگی	اعتماد در برابر عدم اعتماد	اعتماد و خوش‌بینی
دومین سال زندگی	خودپیروی در برابر تردید	احساس خویشن‌داری و خودبستگی و استقلال
سه تا پایان پنج سالگی	ابتکار در برابر احساس گناه	داشتن هدف و جهت، توانایی دست زدن به فعالیت‌های مستقل
شش سالگی تا بلوغ جنسی	سازندگی در برابر احساس حقارت	احساس شایستگی در مهارت‌های ذهنی، اجتماعی و بدنی
نوجوانی	هویت‌یابی در برابر سردرگمی	داشتن تصویر یکپارچه‌ای از خود به عنوان یک فرد مستقل
اوایل بزرگسالی	صمیمیت در برابر انزوا	توانایی برقرار کردن پیوندهای صمیمانه و دیرپا، انتخاب مسیر شغلی
میانسالی	تولید و بازوری در برابر خود فروفتحگی و رکود	علاقه‌مندی به امور خانواده، جامعه و نسل‌های آینده
دوران پیری	یکپارچگی و انسجام در برابر نومیدی	احساس تحقق نفس و رضایت خاطر از زندگی، آمادگی برای رویارویی با مرگ

اریکسون معتقد بود هر کس، اعم از کودک یا بزرگسال، باید هر بحران را با موفقیت حل کند تا بتواند برای تکالیف روانی - اجتماعی بعدی آماده شود. بنابراین کودک باید طی سال اول زندگی یاد بگیرد که والد یا مراقب وی در فراهم کردن غذا، راحتی و محبت بی‌دریغ، کوتاهی نخواهد کرد. هرگاه چنین اعتمادی به وجود آید، آنگاه کودک در سال دوم زندگی استقلال و خودپیروی بیشتری نشان خواهد داد. هر اندازه والدین طی سال دوم زندگی، حس خودپیروی را تشویق کنند، به همان میزان نیز فرزندان آن‌ها می‌آموزند که تکانه‌های خود را مهار کنند و از پیشرفت‌های خود احساس غرور نمایند. حمایت افراطی، یعنی محدود کردن فعالیت مجاز یا مسخره کردن تلاش‌های ناموفق او که ممکن است سبب شود کودک درباره توانایی‌های خود دچار تردید شود. طی سنین پیش‌دبستانی (۳ تا پایان ۵ سالگی)، کودکان از خودتنظیمی ساده به مرحله‌ای می‌رسند که خودشان می‌توانند فعالیت‌هایی را

آغاز و اجرا کنند. در اینجا نیز نگرش‌های والدین بسته به اینکه تشویق کننده یا دلسرد کننده باشد، می‌توانند در کودک احساس نابسنندگی (یا گناه، در صورتی که والدین فعالیت کودک را مایه‌ی شرمساری بدانند) به وجود آورد. در سال‌های دبستان، کودکان مهارت‌هایی را فرامی‌گیرند که جامعه آن‌ها را ارزشمند می‌داند. این مهارت‌ها منحصر به خواندن، نوشتن و مهارت‌های بدنی شوند، بلکه توانایی قبول مسئولیت و کنار آمدن با مردم را نیز دربرمی‌گیرد.

نکته ۱۷: فرد در دومین مرحله اریکسون نخستین بار با اجرای اجتماعی روبه‌رو می‌شود.

تلاش‌های موفقیت‌آمیز کودکان در این زمینه‌ها منجر به احساس کفاایت و تلاش‌های ناموفق موجب احساس حقارت می‌شود. اریکسون معتقد بود یکی از مسائل عمدۀ در نوجوانی، مسئله تکوین هویت شخصی است؛ به این معنی که باید به پرسش‌هایی نظری «من کیستم» و «مقصدم کیاست» پاسخ دهد. هر چند اریکسون اصطلاح «بحران هویت» را برای توصیف فرایند فعلی توصیف خویشتن پیش کشید، اما بر این باور بود که بحران هویت بخش جدایی‌ناپذیری از رشد روانی - اجتماعی سالم است. در همین راستا اغلب روان‌شناسان رشد نیز معتقدند که نوجوانی باید دوره «تجربه نقش‌ها» باشد.

در مطلوب‌ترین شرایط، بحران هویت باید در اوایل یا اواسط دهه سوم عمر حل شود تا فرد بتواند به مسائل دیگر زندگی بپردازد. وقتی این فرایند با موفقیت انجام پذیرد، می‌گوییم فرد به هویت دست یافته است، به این معنی که وی به مفهوم یکپارچه‌ای از هویت جنسیتی، جهت‌گزینی شغلی و جهان‌بینی نائل شده است. در غیر این صورت، فرد دچار سردرگمی هویت می‌شود. نظریه اریکسون در مورد رشد هویت توسط جیمز مارسیا، با استفاده از مصاحبه‌های آزادپاسخ که ساختار نیمه‌مشخصی داشتند، مورد آزمون قرار گرفت و چهار وضعیت هویتی از نظر شخص و توانایی او در حل آن مسئله را مطرح کرد که براساس دو موضوع نداشتند و داشتن بحران و تعهد به چهار دسته تقسیم شدند:

۱- دستیابی به هویت: افرادی که در این مرحله قرار دارند، بحران هویت یعنی مرحله فعال پرسشگری درباره خود و تعریف خویشتن را پشت سر گذاشته‌اند.

این افراد، مشخصاً به موضع فکری خاصی دست یافته‌اند و به آن‌ها پایین‌دند و در مورد شغل خود نیز به تصمیم قطعی رسیده‌اند (بحران + تعهد).

۲- وقفه هویت یابی: افراد این گروه نیز نسبت به شغل و جهان‌بینی خود احساس تعهد می‌کنند، ولی در آن‌ها علائمی از تجربه بحران هویت دیده نمی‌شود. آن‌ها بی‌جون و چرا مذهب خانواده‌های خود را پذیرفته‌اند و اگر رویداد مهمی ارزش‌های آزمون‌نشده آن‌ها را به چالش بکشد، احساس سردرگمی می‌کنند (تعهد بدون بحران).

۳- تعلیق: این جوانان در حال تجربه‌ی بحران هویت هستند. آنان فعالانه می‌کوشند پاسخ‌هایی برای پرسش‌های خود بیابند و هنوز گرفتار تعارض بین علایق خود و برنامه‌هایی هستند که والدینشان برای آنان در نظر گرفته‌اند (بحaran بدون تعهد).

۴- پراکندگی هویت: اصطلاحی است که مارسیا برای مفهوم «سردرگمی در هویت یابی اریکسون» به کار برده است. بعضی از افرادی که در این دسته قرار می‌گیرند، ممکن است در گذشته دچار بحران هویت بوده یا نبوده باشند، ولی در هر صورت، به مفهوم یکپارچه‌ای از خود دست نیافته و در کل مردد هستند (نه بحران و نه تعهد).

مثال ۱۰: پیامد مطلوب مرحله‌ی دومین سال زندگی، از مراحل رشد روانی - اجتماعی اریکسون کدام است؟

۱) اعتماد و خوشبینی

۲) احساس شایستگی در مهارت‌های ذهنی

۳) احساس خویشتن‌داری و استقلال

پاسخ: گزینه «۳» پیامد مطلوب سال دوم زندگی، احساس خویشتن‌داری و استقلال و خودبستندگی است.

نکته ۱۸: جهش رشدی نوجوانی: رشد جسمانی

آثار روانی بلوغ؛ پسروانی که در سن متوجه بلوغ، به بلوغ رسیده یا بلوغ زودرس داشته‌اند، از ثبات عاطفی و خودتنظیمی کمتری برخوردارند، بیشتر احتمال دارد سیگار بکشند، مشروب بخورند، از مواد مخدر استفاده کنند یا با قانون درگیر شوند.

پسروان دیررس، بدترین احساس را نسبت به خود دارند، ولی در سال آخر دبیرستان، سالم‌ترین گروه‌اند.

نکته ۱۹: در کل، بلوغ زودرس برای پسروان آثار روانی کمتری نسبت به بلوغ دیررس دارد.

زودرسی بلوغ در عزت‌نفس دختران اثر منفی دارد؛ دختران زودرس در مقایسه با دختران دیررس، اضطراب و افسردگی بیشتر و عزت نفس پایین‌تری دارند. از وزن و ظاهر خود کمتر راضیات دارند، خجالت می‌کشند که بدنشان شبیه زنان است و احتمال اینکه این افراد با والدین خود تعارض داشته باشند، ترک تحصیل کنند یا مشکلات عاطفی و رفتاری داشته باشند، زیاد است.

نکته ۲۰: روان‌شناسان رشد معتقدند که نوجوانی دوره‌ی تجربه‌ی نقش‌های است. در مطلوب‌ترین شرایط، بحران هویت باید در اوایل و در اواسط دهه سوم عمر حل شود.

نکته ۲۱: اریکسون، هویت را زمینه‌ساز صمیمیت می‌دانست.

بارورترین دوره زندگی، میانسالی است؛ مقصود اریکسون از مفهوم باروری در میانسالی، علاقه‌مندی افراد به راهبری و تدارک توشه برای نسل آینده است. میانسالی بحران نیمه راه زندگی است.

مثال ۱۱: بحران ۶ سالگی تا بلوغ کدام است؟

۱) هویت‌یابی در برابر سردرگمی ۲) ابتکار در برابر احساس گناه ۳) سازندگی در برابر احساس حقارت ۴) خودپیروی در برابر تردید

پاسخ: گزینه «۳» طبق نظر اریکسون بحران ۶ سالگی تا بلوغ، سازندگی در برابر احساس حقارت است.

مثال ۱۲: بارور ترین دوره زندگی است.

- پاسخ: گزینه «۱» بارورترین دوره زندگی از دیدگاه اریکسون، میانسالی است.

مثال ۱۳: طبق نظر پیازه، تفکر پیش عملیاتی زیر سلطه‌ی است.

- ۱) بازنمایی ذهنی ماسنخ: گرینه «۴» طبق نظر سازه، تفکر سیش عملیاتی زیر سلطه تأثیرات بصری است.

۲) تأثیرات محیطی

۳) تقلید

۴) تأثیرات بصری

کنکر مثا ۱۴: د، کدام م محله از، شد شناخته، بیا، قضاوت اخلاق، کودک پ نوع، جها، بین، استهار، است؟

- ۱) حسی - حرکتی ۲) پیش عملیاتی ۳) صوری ۴) عینی

با ساختن گزینه «۳» دوستی، صدمت است که قضاطات اخلاقی کودک به حفظ بنت استمان است.

مثال ۱۵: احا، استدلا، اخلاقی، کلب گی..... سطح و و حلہ دار،

- ٢،٦٤ ٦،٢٣ ٣،٦٢ ٦،٣١ باسخ: گزنه «ا» است. اخلاقه کارگ» سطح عوچه دارد.

کنایا ۱۶- این اعتقاد که بایهای افزاش سنت قبایل ایله است طبق مراجعاً بلا شدید و گذشت و میتوان به کدام نکات اشاره نمود است؟

- ١٥٣

پاسخ: گزینه «۴» مفهوم قضایت اخلاقی متعلق به کلبرگ است. کلبرگ ۶ مرحله در رشد قضایت اخلاقی مشخص کرد که در سه سطح گروه‌بندی شده‌اند. پاسخ‌ها بر اساس دلایل ارائه شده برای تصمیمات و بر اساس درستی یا نادرستی عمل مورد بحث، نام‌گذاری می‌شوند. مراحل استدلال اخلاقی کل گ عبارت‌اند از:

سطح اواز اخلاق سش عف

محله ۱: حیتگزینه، ب اساس، تنیسه (اطاعت از قوانین به منظمه، اختیاب از تنیسه)

محله ۲: حشتگ زنه، ب اساس باداش (همنهام، با دیگان، باید، بافت باداش، و میباشد)

سطح دوم: اخلاق، عرف

محله ۴: حمتگزنه، اساس و استگ به ماجعه قدت

سطح سهم: اخلاقہ، سس، عفے

محله ۶: حجهتگز بنه، مستن، ب اصوا، اخلاق

محله ۵: حهتگزینه، مستنه، هقارا، داد اجتماعی

- ۱) نزدیکی‌بین هستند.
۲) دوربین هستند.
۳) قدرت بینایی ندارند.
۴) مشکلی از نظر بینایی ندارند.

مثال ۱۸: د، کدام مدخله از ماجرا اخلاق کلگ، فداز اصما بود. هـ کند تا از سـ نشـ خـ بـ شـتـنـ دـ اـمـانـ باـشـدـ؟

- [View all posts](#) | [View all comments](#) | [View all users](#)

I have read and understood the terms of the "S" Agreement.

مثال ۱۹: کارکرد نظریه کلگوری در تئوری مبتذلی اینجا مورد بررسی خواهد شد.

- ۱۳ سالگی به بالا ۱۲-۱۱ سالگی ۱۰-۸ سالگی ۹-۷ سالگی

I have read the above and agree to the terms and conditions of the [Privacy Policy](#).

کھ مثال ۲۰: طبق نظر کلبرگ در زمینه رشد اخلاقی، کدام مورد نمونه‌ای از قضاوت اخلاقی در سطح پس‌عرفی است؟

- ۱) اطاعت از مقررات برای جلب احترام به دیگران
 ۲) تنظیم اعمال بر طبق اصول الزامی به منظور رفاه جامعه
 ۳) رعایت قوانین برای گریز از تنبیه
 ۴) انجام عملی برای دریافت پاداش مادی

پاسخ: گزینه «۲» این گزینه در سطح سوم اخلاق پس‌عرفی و مرحله پنجم استدلال اخلاقی کلبرگ است که در جهت‌گزینی مبتنی بر قرارداد اجتماعی منطبق است. فرد اعمال خود را طبق اصولی هدایت می‌کند که همگان برای بهزیستی جامعه الزامی می‌دانند. از اصول پیروی می‌کند تا از احترام همگان برخوردار باشد و از این طریق احترام به نفس خود را نیز حفظ کند. گزینه‌های ۳ و ۴ معرف اخلاق پیش‌عرفی هستند.

کھ مثال ۲۱: از دیدگاه پیازه، کودکان در چه سنی با مسائل فرضی، بعد ممکن، منطق قضایا و یا مسائل مربوط به جهان‌بینی، درگیر می‌شوند؟

- ۱) دو تا هفت سالگی
 ۲) هفت تا ده سالگی
 ۳) ده تا دوازده سالگی
 ۴) دوازده سالگی به بعد

پاسخ: گزینه «۴» در مرحله عملیات صوری یا تفکر انتزاعی که از ۱۱ سالگی به بعد است، کودک می‌تواند به طور منطقی درباره گزاره‌های مجرد فکر کند و به طور نظامدار به آزمون فرضیه بپردازد و نیز به مسائل فرضی، آینده و جهان‌بینی بپردازد. ۷-۲ سالگی مرحله پیش‌عملیاتی و ۱۱-۷ سالگی مرحله عملیاتی است.

کھ مثال ۲۲: فرض کنیم کودکی از لای نرده‌های تختخواب، یک اسباب‌بازی را چنگ می‌زند، اما نمی‌تواند آن را از لای‌لای نرده‌ها عبور دهد. در این صورت خواهیم گفت که کودک نمی‌تواند از واکنش استفاده کند.

- ۱) انطباق
 ۲) جذب
 ۳) نگهداری
 ۴) پایداری

پاسخ: گزینه «۱» وقتی کودک در مواجهه با یک رویداد تازه، سعی می‌کند آن را در چهارچوب طرح‌واره‌های موجود خود درک کند، این فرایند را درون‌سازی گویند. به این معنی که کودک می‌کوشد رویداد جدید را بایکی از طرح‌واره‌های موجود پیوند دهد، اما اگر طرح‌واره موجود انطباق کافی با رویداد جدید نداشته باشد، کودک همچون دانشمندان، طرح‌واره را دگرگون می‌کند و از این راه جهان‌بینی خود را گسترش می‌دهد؛ پیازه این فرایند تجدید نظر در طرح‌واره را انطباق یا بروون‌سازی می‌خواند.

کھ مثال ۲۳: شخصیت اجتماعی کودکان در نیمه اول مرحله دوم کودکی (۳ تا ۵ سالگی) بیشتر به چه صورت ظاهر می‌شود؟

- ۱) مخالفت و لجبازی با دیگران
 ۲) گرایش به جمع همسالان و تقليید رفتار کودکان دیگر
 ۳) بازی با همسالان جنس مخالف
 ۴) اطاعت کورکورانه از والدین و اطرافیان

پاسخ: گزینه «۱» کودک در این مرحله با اطرافیان مخالفت و لجبازی می‌کند.

کھ مثال ۲۴: در فاصله سنی ۱۴ تا ۱۸ ماهگی، کدام رفتار بیشتر نزد کودکان دیده می‌شود؟

- ۱) حسابات
 ۲) خودمحوری
 ۳) اضطراب جدایی
 ۴) غریبی کردن

پاسخ: گزینه «۳» اضطراب جدایی که تا حدودی وابسته به خلق و خوی فطری نوزاد است، در فاصله چهارده تا هجده ماهگی به اوج خود می‌رسد و سپس به تدریج به دلیل رشد حافظه و تجارب کودک کاهش می‌یابد. سرانجام، اغلب کودکان سه ساله در غیاب والدین خود به اندازه کافی احساس امنیت می‌کنند و قادرند به راحتی با کودکان دیگر و بزرگسالان در تعامل باشند.

کھ مثال ۲۵: تعریف الگویابی جنسیتی کدام است؟

۱) کسب درک روش از خویشن به عنوان زن و مرد
 ۲) فرآگیری رفتارهای متناسب با جنس مورد قبول فرهنگ
 ۳) این مفهوم که کودکان تشویق می‌شوند تا همه چیز را وابسته به جنسیت بدانند.
 ۴) این اندیشه که جنسیت فرد علی‌رغم پیشرفت سن و تغییرات ظاهر ثابت می‌ماند.

پاسخ: گزینه «۲» منظور از الگویابی جنسیتی، کسب آن دسته از ویژگی‌ها و رفتارهایی است که فرهنگ هر جامعه‌ای برای زنان و مردان خود مناسب تشخیص می‌دهد. بین الگویابی جنسیتی و پذیرش نقش جنسیتی تمایزی آشکار وجود دارد.

تست‌های طبقه‌بندی شده فصل سوم

- کهکشان ۱-** کودکان در کدام مرحله رشد شناختی، به مفهوم «پایداری اشیا» دست می‌یابند؟
 (سراسری ۸۱) ۱) حسی - حرکتی ۲) پیش‌عملیاتی ۳) عملیات عینی ۴) عملیات صوری
- کهکشان ۲-** در کدام یک از مراحل رشد روانی - جنسی در نظریه روان تحلیل‌گری، کودک نسبت به والد هم‌جنس خود حسادت می‌ورزد و به والد جنس مخالف گرایش می‌یابد؟
 (سراسری ۸۱) ۱) دهانی ۲) مقعدی ۳) آلتی ۴) نهفتگی
- کهکشان ۳-** در بدو تولد، کدام یک از حواس نوزاد کمتر رشد یافته است؟
 (سراسری ۸۱) ۱) لمسی ۲) بینایی ۳) شنوایی ۴) چشایی
- کهکشان ۴-** کسانی که برای مصون ماندن از سرزنش دیگران همنگ جماعت می‌شوند، در کدام سطح از رشد اخلاقی قرار دارند؟
 (سراسری ۸۲) ۱) سطح اول ۲) سطح دوم ۳) سطح سوم ۴) سطح چهارم
- کهکشان ۵-** بر اساس رویکرد رشد روانی - اجتماعی، مرحله نوجوانی با چه نوع بحران روانی - اجتماعی همراه است؟
 (سراسری ۸۲) ۱) خودپیری در برابر تردید ۲) هویت‌یابی در برابر سرگشتشگی ۳) ابتکار در برابر احساس گناه ۴) زایندگی در برابر درخود فروزنده
- کهکشان ۶-** از نظر پیازه، در کدام مرحله از رشد، قضاویت کودک درباره هر عمل بر اساس پیامدهای آن است و نه بر مبنای قصد؟
 (سراسری ۸۲) ۱) حسی - حرکتی ۲) عملیات عینی ۳) عملیات صوری ۴) پیش‌عملیاتی
- کهکشان ۷-** در آزمایش سنجش دلبستگی، کودکی که در بازگشت مادر، حضور او را نادیده می‌گیرد، در کدام گروه‌بندی ذیل قرار می‌گیرد؟
 (سراسری ۸۲) ۱) دلبسته نا ایمن ۲) دلبسته نا ایمن اجتنابی ۳) دلبسته نا ایمن دوسوگرا ۴) دلبسته نا ایمن آشفته
- کهکشان ۸-** کدام یک از عوامل ذیل در الگویابی جنسیتی کودکان نیرومندتر است؟
 (سراسری ۸۲) ۱) کتاب‌ها ۲) همبازی‌ها ۳) والدین ۴) تلویزیون
- کهکشان ۹-** در تقسیم‌بندی رشد روانی - اجتماعی اریکسون، عنوان «هویت‌یابی در برابر سردرگمی» مربوط به کدام یک از سنین زیر است؟
 (سراسری ۸۳) ۱) ۳ تا ۵ سالگی ۲) ۷ تا ۹ سالگی ۳) نوجوانی ۴) جوانی
- کهکشان ۱۰-** از نظر پیازه، تقلید کردن کودک جزء کدام یک از فرایندهای شناختی است؟
 (سراسری ۸۳) ۱) سازماندهی ۲) برونسازی ۳) بازگشت‌پذیری ۴) تعادل و سازگاری
- کهکشان ۱۱-** از نظر پیازه، معنای اصطلاح «جذب» کدام است؟
 (سراسری ۸۳) ۱) خلق شیوه‌های تازه واکنش در مقابل یک شیء بیرونی ۲) فرافکنی امیال، آرزوها و ناراحتی‌های سرکوب شده
- کهکشان ۱۲-** طبق تحقیقات روان‌شناسی رشد، نوزادان
 (سراسری ۸۴) ۱) در دو سالگی می‌توانند همانند بزرگسالان بینند.
 ۲) چهره‌های غیرانسانی را ترجیح می‌دهند.
- کهکشان ۱۳-** در رابطه با مسائل اخلاقی، وقتی فرد از اصول پیروی می‌کند تا در دام سرزنش خویشتن نیفتند، عمل وی در کدام طبقه جای می‌گیرد؟
 (سراسری ۸۴) ۱) اخلاق پیش‌عرفی در مرحله دوم ۲) اخلاق عرفی در مرحله چهارم ۳) اخلاق پس‌عرفی در مرحله ششم ۴) اخلاق واقع‌گرا که جنبه کلی دارد.
- کهکشان ۱۴-** به نظر والن، اولین بحران‌های شخصیت در کدام مقطع سنی شروع می‌شود؟
 (سراسری ۸۵) ۱) ۳ تا ۵ سالگی ۲) ۵ تا ۷ سالگی ۳) ۷ تا ۹ سالگی ۴) ۹ تا ۱۱ سالگی
- کهکشان ۱۵-** نظریه‌ی «طرح‌واره جنسیتی» در پی توضیح این نکته است که چرا اصولاً در وهله‌ی نخست، کودکان خودپنداره‌ی خویش را بر پایه‌ی تمایز بنا می‌کنند.
 (سراسری ۸۵) ۱) مرد از زن ۲) فرزند از والدین ۳) کودکان از بزرگسالان ۴) فرزند از والد غیر هم‌جنس

پاسخ: گزینه «۳» وقتی افراد را در مرحله‌ی خواب REM بیدار می‌کنند که در حال خواب دیدن بوده‌اند، اما کسانی که در مرحله REM بیدار می‌شوند، تنها در ۲۵ دقیقه موارد چنین چیزی را گزارش می‌دهند. رؤیاها‌یی که اشخاص هنگام بیدار شدن از خواب REM گزارش می‌دهند، معمولاً از لحاظ بصری بسیار روشن و دارای ویژگی‌های هیجانی و غیرمنطقی هستند؛ تجاربی که نوعاً از واژه‌ی رؤیا برای ما تداعی می‌شود. هرچه دوره خواب REM پیش از بیدار شدن طولانی‌تر باشد، رؤیا گزارش شده طولانی‌تر و همراه با جزئیات بیشتری است. بر عکس، رؤیاها‌ی REM بیشتر مانند تفکر عادی هستند و هیچ یک از ویژگی‌های دیداری و باز هیجانی رؤیاها REM را ندارند و بیشتر مربوط به اموری هستند که در حالت بیداری اتفاق می‌افتد.

که مثال ۸: در یک جوان (۴۶-۱۸ ساله) چند دقیقه از خواب شبانه به خواب REM تعلق دارد؟

۱۲۰(۴)

۶۰(۳)

۳۰(۲)

۱۵(۱)

پاسخ: گزینه «۳» در طی یک خواب ۸ ساعته شبانه، چهار یا پنج دوره خواب REM وجود دارد که تقریباً ۱۵ دقیقه طول می‌کشد؛ $60 \times 4 = 240$

که مثال ۹: کدام یک جزء داروهای توهمندا است؟

۴) آمفاتامین

۳) شاهدانگان

۲) کوکائین

LSD (۱)

پاسخ: گزینه «۱» LSD از داروهای توهمندا است.

طبقه	مصادر پزشکی	تأثيرات کوتاه‌مدت	خطر سلامتی	خطر وابستگی جسمی و روان شناختی
کندکننده‌ها الکل	کم کردن درد و رنج	آرامش، افت فعالیت مغزی، کند شدن رفتار و کم شدن خودداری‌ها	وقوع سوانح، صدمه مغزی، بیماری کبدی، نفایض مادرزادی و زخم معده	جسمی: متوسط روانی: متوسط
	قرص خواب	آرامش و خواب	وقوع سوانح، اغماء و مرگ احتمالی	جسمی: روانی: از متوسط تا زیاد
آرامبخش‌ها	کاهش اضطراب	آرامش و کند شدن رفتار	وقوع سوانح، اغماء و مرگ احتمالی	جسمی: کم تا متوسط روانی: متوسط تا زیاد
مواد افیونی (مواد مخدر)	کاهش درد	شنگولی، خواب آلودگی و حالت تهوع	وقوع سوانح، بیمارهای عفونی مثل ایدز	جسمی: متوسط تا شدید روانی: متوسط تا شدید
محرك‌ها	کنترل وزن	افزایش هشیاری - تحریک‌پذیری - کاهش خستگی و تندخوبی	بی‌خوابی، فشار خون بالا سوء‌تعذیب و مرگ احتمالی	جسمی: احتمالاً روانی: متوسط تا زیاد
آمفاتامین‌ها	بی‌حسی موضعی	افزایش هشیاری، تحریک‌پذیری، شنگولی، کاهش خستگی و تندخوبی	بی‌خوابی، فشار خون بالا، سوء‌تعذیب و مرگ احتمالی	جسمی: احتمالاً روانی: متوسط (به صورت دهانی) زیاد (تریقی)
کوکائین	ندارد	اثرات آمفاتامینی و توهمندی خفیف، بالا رفتن دمای بدن، از دست رفتن آب بدن، احساس آسایش و تمایل به معاشرت	مشکلات قلبی و عروقی مرگ	جسمی: احتمالاً روانی: متوسط
MDMA یا اکستازی	ندارد	هشیاری و احساس آرامش پس از خسته شدن	مشکلات قلبی و عروقی احتمالی	جسمی: متوسط روانی: متوسط
کافئین	ندارد	تحریک و کم شدن استرس پس از خسته شدن	سرطان و بیماری‌های عروقی	جسمی: زیاد روانی: زیاد
توهمزاها	ندارد	توهمات شدید و اختلال در ادراک زمان	وقوع سوانح	جسمی: ندارد روانی: کم
ال اس دی	درمان آب سیاه چشم	شنگولی، آرامش، توهمندی خفیف، اختلال در ادراک زمان و اختلال در توجه و حافظه	وقوع سوانح و بیماری تنفسی	جسمی: خیلی کم روانی: متوسط
ماریجوانا				

۴) گزینه‌های ۱ و ۲

۳) صفات ثانویه

۲) صفات مرکزی

۱) صفات اصلی

پاسخ: گزینه «۳» از نظر آپورت صفات ثانویه، شامل ترجیحات و نگرش‌های خاص هر فرد است.

۴) توانایی‌های محدود به تأثیر محیط

۳) تعیین کنندگان شخصی

۲) محیط

۱) گذشته بیمار

پاسخ: گزینه «۲» تأکید نظریه‌پردازان صفات بر تعیین کنندگان شخصی است.

کچک مثال ۳: پرسشنامه ۱۶ عامل شخصیت، متعلق به چه کسی است؟

۴) موری

۳) رورشاخ

۲) کتل

۱) آدلر

پاسخ: گزینه «۲» پرسشنامه ۱۶ عامل شخصیت، متعلق به کتل است.

۲- رویکرد رفتاری

در این رویکرد، بر عکس روایت روان‌کاوی، بر اهمیت عوامل محیطی رفتار تأکید می‌شود. در این دیدگاه، رفتار، نتیجه تعاملی مداوم میان متغیرهای فردی و محیطی است. به عبارت دیگر آدمی و محیط بر یکدیگر تأثیر دارند. رفتارگرایان معتقدند شخصیت هر فرد، محصول تقویت‌های خاص گذشته است. شرطی‌سازی

شرطی شدن کنشگر: بی‌اف اسکینر رویکردش را شرطی‌سازی کنشگر نام نهاد. او معتقد است شخصیت، همان رفتار مشهود است و محیط بیرونی تعیین کننده آن است. شرطیت، صفات درونی و افکار نیست و برای تبیین آن نیازی به فهم فرایندهای زیستی و شناختی نداریم.

شرطی‌سازی عامل: تأثیر اعمال دیگران، یعنی پاداش‌ها و تنبیه‌هایی که آن‌ها اعمال می‌کنند، عامل مؤثری بر رفتار آدمی است. از این‌رو اساسی‌ترین اصول نظریه رفتاری، شرطی شدن عامل است و آن نوعی یادگیری است که با آموختن رابطه میان رفتار و پیامدهایش حاصل می‌شود. طبق این نظریه، افراد به گونه‌ای عمل می‌کنند که موجب دریافت تقویت شود و تفاوت‌های رفتاری افراد عمدتاً از تفاوت در نوع تجارت یادگیری آن‌ها در حین رشد ناشی می‌شود.

شرطی شدن کلاسیک: به منظور تبیین عواطف و هیجانات، نظریه‌پردازان رفتارگرایی موضوع شرطی شدن کلاسیک را به بحث خود راجع به شرطیت اضافه می‌کنند؛ شرطی‌سازی کلاسیک. نوعی از یادگیری است که از ایجاد ارتباط میان موقعیت‌هایی خاص حاصل می‌شود. از نظر رفتارگرایان، شرطی‌سازی سنتی (کلاسیک) است که منبع اضطراب را تولید می‌کند و این همان چیزی است که فروید فراخود نامید. برای مثال وقتی کودک توسط والدین خود به خاطر انجام کاری ممنوع تنبیه می‌شود، این تنبیه، پاسخی فیزیولوژیایی ایجاد می‌کند که همراه با احساس گناه و اضطراب است. در نتیجه، رفتار کودک فی‌نفسه ممکن است چنین پاسخ‌هایی را برانگیزد، یعنی همین که کودک دست به آن رفتار ممنوع می‌زند، خودش احساس گناه می‌کند.

شرطیت انسان مطابق توصیف رفتارگرایان بسیار قابل تعديل است و با این حال کیفیتی انفعالی دارد. یعنی گویی ما همچنان تحت تأثیر نیروهای عمدتاً خارج از اراده خود شکل می‌گیریم.

در مجموع رفتارگرایی کلاسیک بر اهمیت متغیرهای محیطی یا موقعیتی تأکید دارند. رویکردهای رفتاری جدیدتر تحت عنوان یادگیری اجتماعی بر تعیین کنندگان محیطی یا موقعیتی تأکید دارند.

۳- رویکرد یادگیری اجتماعی

در این رویکرد، تأکید بر تعیین کنندگان محیطی است. در رویکرد یادگیری اجتماعی به انگیزش، آن دسته از الگوهای رفتاری مورد توجه قرار می‌گیرند که فرد برای کنار آمدن با محیط می‌آموزد. برای نظریه‌پردازان یادگیری اجتماعی، رفتار، محصول تعامل مداوم متغیرهای شخصی و محیطی است. شرایط محیطی از طریق یادگیری به رفتار شخص شکل می‌دهد، در عوض رفتار شخص نیز در شکل گیری محیط مؤثر است.

طبق نظریه‌ی یادگیری اجتماعی، بخش اعظم تفاوت‌های رفتاری افراد نتیجه تفاوت‌هایی است که آنان از لحاظ تجارت دوران رشد با هم دارند. به عقیده نظریه‌پردازان یادگیری اجتماعی، تقویت، لازمه‌ی یادگیری نیست ولی برای به عمل درآمدن آنچه آموخته شده حائز اهمیت است و یادگیری را تسهیل می‌کند.

تقویت به سه صورت، رفتار آموخته شده را کنترل می‌کند:

۱- مستقیم: از طریق پاداش‌های ملموس، تأیید یا عدم تأیید اجتماعی و تخفیف دادن شرایط آزارنده.

۲- مشاهده‌ای: مشاهده دریافت پاداش یا تنبیه یک شخص دیگر، به خاطر رفتاری شبیه به رفتار خود.

۳- خودتدبیری: ارزیابی عملکرد خود از راه تحسین یا سرزنش خود.

از دیدگاه نظریه‌پردازان یادگیری اجتماعی، اعمال یک فرد در یک موضع معین بستگی دارد به خصوصیات ویژه آن موقعیت، ارزیابی فرد از آن موقعیت و تقویتی که شخص در گذشته به خاطر رفتار معینی در شرایط مشابه آن موقعیت (یا مشاهده دیگران در شرایط مشابه) دریافت کرده است.

نظریه پردازان یادگیری اجتماعی در مورد پیش‌بینی رفتار فرد در یک موقعیت معین، بیشتر بر تفاوت‌های فردی در زمینه‌های رشد شناختی و تجربه آموخته‌شده‌ی اجتماعی تأکید دارند، تا بر صفات انگیزشی (مثل پرخاشگری یا وابستگی).

نکته ۵: نظریه یادگیری اجتماعی با تأکیدی که بر متغیرهای محیطی برانگیزندۀ رفتارهای معین دارد، نقش مهمی در روان‌شناسی بالینی و نظریه شخصیت داشته است.

در این نظریه تأکید فراوانی بر اهمیت تأثیر شرایط محیط کرده‌اند و در نتیجه در روان‌شناسی شخصیت، شخص را کنار گذارده‌اند و از این لحاظ مورد انتقاد قرار گرفته‌اند.

نکته ۶: نظریه صفات و نظریه یادگیری اجتماعی، هر دو بر شخصیت اجتماعی تأکید دارند و در مقام نخست به رفتار توجه دارند.

نظریه‌های یادگیری اجتماعی

جویلیان راتر: وی متغیرهای شناختی را وارد رویکرد رفتارگرایانه کرد. مفهوم **توانش رفتار** (پتانسیل رفتار) به معنای بررسی احتمال بروز رفتار معینی در شرایطی معین است، مثلاً بیدار ماندن در سراسر شب برای امتحان. توانش رفتار به دو متغیر بستگی دارد: انتظار و ارزش تقویت. در مورد انتظار باید گفت که اگر داشتجویی انتظار نمره عالی داشته باشد، بیشتر احتمال دارد که تا سراسر شب بیدار بماند. در مورد ارزش تقویت‌ها هم به همین صورت است؛ اگر دانشجو خوابیدن را به نمره خوب ترجیح دهد، از احتمال خوابیدن برای رسیدن به نمره بد کاسته می‌شود.

بندورا: وی نظریه شناخت اجتماعی را تدوین کرده است. در این نظریه بر علیت متقابل تأکید می‌شود که طبق آن تعیین‌کننده‌های بیرونی رفتار مثل پاداش‌ها و مجازات‌ها و تعیین‌کننده‌های درونی رفتار مثل باورها، بخش‌هایی از یک سامانه از عوامل متعامل هستند که هم بر رفتار و هم بر سایر بخش‌های این سامانه مؤثرند. او معتقد است که افراد برای تصمیم گرفتن در مورد نحوه عمل کردن خود از نمادها و آینده‌نگری استفاده می‌کنند. بندورا همچنین متذکر می‌شود که اکثر رفتارها در غیاب پاداش‌ها و مجازات‌های بیرونی رخ می‌دهند و در عوض، ریشه در فرایندهای درونی **خودتنظیمی** دارند.

بندورا برای توصیف تعامل رفتار، محیط و عوامل شخصی-شناختی که حاصل آن شخصیت است، اصطلاح **جب‌گرایی دوسویه (متقابل)** را مطرح می‌کند. محیط می‌تواند رفتار شخص را تعیین کند ولی شخص هم محیط را تغییر می‌دهد. عوامل شخصی - شناختی هم می‌توانند بر رفتار تأثیر بگذارند و هم از آن اثر پذیرند.

که مثال ۴: کدامیک از نظریات زیر بر متغیرهای محیطی برانگیزندۀ رفتار تأکید دارد؟

۴) گزینه‌های ۲ و ۳

۲) یادگیری اجتماعی

۱) صفات

پاسخ: گزینه «۲» نظریه‌ی یادگیری اجتماعی روی متغیرهای محیطی برانگیزندۀ تأکید می‌کند.

والتر میشل: تفاوت‌های فردی مبحشی است که در رویکرد یادگیری اجتماعی، زیاد به آن پرداخته نشده بود و تأکید بیشتر بر روی خود شخصیت بود، ولی والتر میشل تفاوت‌های فردی را هم در نظریه یادگیری اجتماعی جای داد. والتر میشل بر فرایند تأخیر کامروایی (فرایندی که آن را در فهم شخصیت مهم می‌داند) نیز تأکید کرده است. او معتقد است کسانی که می‌توانند برای رسیدن به نتیجه مطلوب آتی، ارضای آنی، خود را به تأخیر بیندازند، در واقع اهمیت عوامل شخصی - شناختی در رفتار را نشان می‌دهند.

روان‌شناسی شخصیت سعی در دو کار دارد: ۱. تعیین مشخصه‌هایی که زمینه‌ساز تفاوت‌های فردی هستند. ۲. فرایندهای کلی عملکرد شخصیت را مشخص کند. رویکرد صفات، توجه زیادی به تفاوت‌های فردی داشته است، اما به عملکرد شخصیت نپرداخته است. نظریه روان‌کاوی هر دو مورد را پوشش داده است. رویکرد یادگیری اجتماعی تمرکز بر عملکرد شخصیت است اما والتر میشل به عنوان نظریه‌پرداز یادگیری اجتماعی کوشیده است بر اساس متغیرهای شناختی زیر، تفاوت‌های فردی را در نظریه یادگیری اجتماعی جای دهد:

۱. قابلیت‌ها: شامل توانش‌های عقلی، مهارت‌های اجتماعی و ... (قادر به انجام چه کاری هستید؟)

۲. روش‌های رمزگردانی: مردم از لحاظ توجه انتخابی به اطلاعات، رمزگردانی رویدادها و... متفاوت هستند (به صحنه چگونه نگاه می‌کنید؟)

۳. انتظارات: انتظارات شخص راجع به نتایج رفتارهای گوناگون، در انتخاب رفتار نقش دارد. (رفتار چه نتایجی دارد؟)

۴. ارزش‌های ذهنی: افراد در ارزشی که برای نتایج عمل خود قائل می‌شوند، متفاوت هستند. (ارزش این کار چیست؟)

۵. سیستم‌های خودگردانی و طرح‌ریزی: معیارها و قواعدی که مردم بر اساس آن‌ها رفتارهایشان را تنظیم می‌کنند، متفاوت هستند، مثل پاداش به خود برای موفقیت و تبیه در صورت شکست (چگونه می‌توانی آن کار را انجام دهی؟)

ماهیت انسان از نظر رفتار گرایی

همانند رویکرد روان‌کاوی، رویکرد رفتارگرایی به شخصیت نیز مبتنی بر اصل علیت است. ولی برخلاف رویکرد روان‌کاوی، رفتارگرایی توجه بسیار ناچیزی به تعیین کننده‌های زیستی داشته و عمده‌تاً بر عوامل محیطی تمرکز دارد. رویکرد رفتارگرایی از این نظر تحت تأثیر نظریه داروین است معتقد است که یادگیری، رفتار آدمی را به نحوی شکل می‌دهد که بتواند با محیط خود سازگار شود. از نظر آنان انسان ذاتاً خوب یا بد نیست بلکه به آسانی تحت تأثیر محیط، قابل تغییر است. پس شخصیت را تا حد زیادی قابل تغییر می‌دانند، اما دیدی فعل‌پذیر به انسان دارند که نیروهای محیطی شخصیت را شکل می‌دهند.

نکته ۷: رفتارگرایان به دلیل تأکید زیاد بر تأثیر محیط بر رفتار، مورد انتقاد قرار گرفته‌اند.

۴- رویکرد شناختی

رویکردهای دیگر در واقع نوعی «فلسفه» درباره ماهیت بشر هستند، اما رویکرد شناختی، یک رویکرد عام تجربی و مجموعه‌ای از موضوعات مرتبط با نحوه پردازش اطلاعات مربوط به خود جهان نزد انسان است. به اعتقاد نظریه پردازان شناختی، تفاوت‌های شخصیت ریشه در تفاوت‌های افراد مختلف در نحوه بازنمود ذهنی اطلاعات دارد. به طور کلی دو نوع ساخت شناختی در این رویکرد وجود دارد: ۱- سازه‌ها و تعبیرهای شخصی ۲- طرح‌واره‌ها

نظریه تعبیر شخصی: جورج کلی معتقد است که مردم نیز همانند دانشمندان دنیا را مشاهده می‌کنند، فرضیه می‌سازند و آن را می‌آزمایند و سپس نظریه پردازی می‌کنند. او معتقد بود که هر کس مجموعه‌ای اختصاصی و بی‌همتا از سازه‌های شخصی را جهت تفسیر و پیش‌بینی رویدادها به کار می‌برد. کلی یکی دیگر از نخستین روان‌شناسان شناختی بود که برای فرایندهای شناختی نقش محوری در کارکردهای فرد قائل شد. کلی خاطرنشان کرد که روان‌شناسان شناختی نوعاً فرد را بر اساس ابعادی خودساخته مقوله‌بندی می‌کنند. حال آنکه به نظر او هدف باید کشف آن ابعادی باشد که فرد برای تفسیر یا تعبیر خود و محیط اجتماعی اش به کار می‌برد. این ابعاد همان تعبیرهای شخصی خود فرد است که واحدهای اساسی تحلیل فرد را در نظریه کلی تشکیل می‌دهد. هدف اساسی تعیین ابعاد شناختی از دیدگاه وی نیز شناسایی همین سازه‌هاست. جرج کلی برای بررسی صفات شخصیت از آزمون گنجینه‌ی سازه نقش (REP) استفاده می‌کرد.

خدود طرح‌واره‌ها: طرح‌واره‌ها ساختاری شناختی هستند که در درک، سازمان‌دهی، پردازش و کاربرد اطلاعات به ما کمک می‌کنند. طرح‌واره‌ها همچنین ساختاری فراهم می‌کنند تا اطلاعات را در چهارچوب آن سازمان‌دهی و پردازش کنند. طرح‌واره‌ها در طول زمان نسبتاً ثابت هستند و لذا به راههای نسبتاً ثابتی برای درک و کاربرد اطلاعات منجر می‌شوند. طرح‌واره‌های هر کس با دیگری فرق دارد و از همین روست که اطلاعات را به گونه‌های مختلف پردازش می‌کنند و به گونه‌های مختلف هم رفتار می‌کنند. در نتیجه، برای توضیح تفاوت‌های شخصیتی افراد می‌توان از طرح‌واره‌ها استفاده کرد.

شاید مهم‌ترین طرح‌واره‌ها درباره خود فرد باشد. خود طرح‌واره شامل تصمیم شناختی درباره خود است که از تجارت گذشته‌ی خود مشتق شده‌اند و پردازش اطلاعات مرتبط با خود را سازمان‌دهی و هدایت می‌کنند. خود طرح‌واره‌ها نه فقط به درک و پردازش اطلاعات جهت می‌دهند، بلکه برای سازمان‌دهی و ذخیره‌کردن آن‌ها نیز چهارچوبی ارائه می‌کنند.

خوبی‌واره، مهم‌ترین طرح‌واره است که عبارت است: از تعمیم‌های شناختی برگرفته از تجارت درباره خوبی که راهنمای سازمان‌دهی و پردازش اطلاعات مربوط به خود است. این طرح‌واره، نقش عمده‌ای در این دارد که چگونه اطلاعات را پردازش کنیم و با جهان پیرامون ارتباط برقرار سازیم. هسته اصلی خوبی‌واره شامل اطلاعات اساسی از قبیل نام و ظاهر جسمانی شخص و رابطه با افراد مهم زندگی اش است، اما آنچه باعث تفاوت‌های فردی می‌شود، ویژگی‌های خاص خوبی‌واره است. مثلاً خوبی‌واره کسی بر ورزش تکیه کرده است، در نتیجه ورزش بخش اصلی فعالیت‌های هفتگی اوست. پس خوبی‌واره هر کس سبب تفاوت رفتاری مردم است.

نکته ۸: خوبی‌واره نه تنها راهنمای ادراک و پردازش اطلاعات است بلکه چهارچوبی برای سازمان‌دهی و انبار کردن اطلاعات است.

نظریه طرح‌واره جنسیت: بهم، جنسیت را راهی برای سازمان‌دهی اطلاعات می‌داند و معتقد است طرح‌واره‌ی جنسیت، ساختاری ذهنی است که جهان ادراکی و مفهومی فرد را در مقوله‌های وابسته به جنسیت سازمان می‌دهد. افراد بر اساس طرح‌واره‌ی جنسی خود رفتار می‌کنند، اطلاعات خود را پردازش، سازمان دهی و ادراک می‌کنند.

طبق نظریه بهم، کسانی که نقش آموزی جنسیتی حاصل کرده‌اند نسبت به آن‌ها بیکاری که نقش آموزی نشده‌اند، بیشتر طرح‌واره جنسی به کار می‌برند. از نقاط قوت رویکرد شناختی می‌توان به استوار بودن بر تحقیقات تجربی اشاره کرد. همچنین به شناسایی صفات بسنده نکرده است بلکه می‌کوشد با استفاده از ساختارهای شناختی تفاوت‌های فردی در رفتار را توضیح دهد.

نکته ۹: از انتقادات به رویکرد شناختی می‌توان به استفاده از مفاهیم مهم توسط این رویکرد اشاره کرد.

۵- رویکرد روان‌کاوی

نظریه‌های روان‌کاوی با مطالعه شخصیت خصوصی سر و کار دارند، یعنی انگیزه‌های ناهمشیاری که رفتار را هدایت می‌کنند. در این رویکرد، رشد شخصیت نیز مورد توجه است. فروید در زمینه رویکرد روان‌کاوی یکه‌تاز است.

نظریه فروید در زمینه شخصیت: فروید ذهن انسان را به کوه یخ شناوری تشبيه می‌کرد که بخش کوچک آن که بر سطح آب نمایان است، نمودار تجارت هشیار و بخش بسیار بزرگتر زیرین آن نمودار ناهمشیار است، یعنی انبار تکانه‌ها، شهوت‌ها و خاطرات غیرقابل دسترس که بر افکار و رفتار ما تأثیر می‌گذارند. این بخش ناهمشیار ذهن آدمی است که فروید با استفاده از روش تداعی آزاد به کندوکاو در آن پرداخت.

بر اساس این روش از شخص خواسته می‌شود هرچه را که به ذهن هشیارش می‌رسد بیان کند. فروید از راه تحلیل تداعی‌های آزاد، مانند یادآوری رؤیاها و خاطرات دوران کودکی سعی داشت بیمارانش را از انبیا شهادت ناهمشیار ذهنیان آگاه کند و به این وسیله عوامل بنیادی شخصیت را آشکار سازد.

فروید به وجود علیت بر رفتار بشر اعتقاد داشت. علیت روان‌شناختی به این معنا است که تمام تفکرات، هیجانات و اعمال آدمی دارای علت و سبب هستند. همچنین اکثر رفتارهای انسان به سبب سائق‌ها و خواسته‌های ناکام‌مانده ناخودآگاه به وجود می‌آید.

نکته ۱۰: فروید تحت تأثیر عقاید هلمهولتز قرار داشت که معتقد بود پدیده‌های فیزیولوژیک را می‌توان با اصول حاکم بر علم فیزیک تبیین کرد.

فروید تحت تأثیر نظریه بقای انرژی قرار گرفت و معتقد بود که در هر انسانی مقدار ثابتی انرژی روانی وجود دارد که آن را لبیدو نامید.

ساختار شخصیت از دیدگاه فروید: فروید معتقد بود شخصیت از سه نظام تشکیل شده است:

۱- نهاد: ابتدایی ترین بخش شخصیت است که در نژاد وجود دارد و بعدها «خود» و «فراخود» از آن منشعب می‌شود. نهاد از تکانه‌ها یا سائق‌های زیستی نظری نیاز به غذا، آب، دفع فضولات بدن، اجتناب از درد و گرایش به لذت جنسی تشکیل می‌شود. نهاد در پی ارضای فوری این تکانه‌هاست و بر اساس اصل لذت عمل می‌کند.

۲- خود: کودکان در سنین پایین یاد می‌گیرند که تکانه‌های آن‌ها همیشه نمی‌توانند فوراً ارضاء شوند. مثلاً در مقابل گرسنگی باید پایداری کرد تا غذا آماده شود. همراه با پیشرفت یادگیری کودک در زمینه توجه به مقتضیات واقعیت، بحث جدیدی از شخصیت به نام خود به وجود می‌آید. خود از اصل واقعیت تعیین می‌کند، یعنی ارضای تکانه‌ها تا هنگام فراهم آوردن شرایط مناسب باید به تأخیر بیفتند.

 نکته ۱۱: در شخصیت متعادل، خود دارای جذب و لی انعطاف‌پذیر است.

 نکته ۱۲: مدیر اجرایی شخصیت، «خود» است.

۳- فراخود: فراخود در واقع همان وجdan فرد است. و معرف بازنمایی‌های درونی‌شدهی آن دسته از ارزش‌ها و اخلاقیات جامعه است که توسعه والدین و افراد دیگر به کودک آموخته می‌شود. فراخود در جریان واکنش‌های کودک به پاداش‌ها و تنبیهات والدین به وجود می‌آید و در بردارندهی وضعیت‌هایی است که کودک به خاطر آن‌ها یا تنبیه و سرزنش شده یا پاداش گرفته است. نهاد در جستجوی لذت است، خود به آزمون واقعیت می‌پردازد و فراخود در گیر کمال طبیعی است.

 نکته ۱۳: نهاد و قسمت اعظم خود و فراخود در ناخودآگاه هستند، تنها بخش‌های کوچکی از خود و فراخود در ضمیر آگاه یا نیمه‌آگاه واقع شده‌اند.

اضطراب و مکانیسم‌های دفاعی

فروید بر این باور بود که تعارض بین تکانه‌های نهاد (غایز اولیه جنسی و پرخاشگری) و تأثیرات بازدارندهی خود و فراخود، منبع انگیزشی اغلب رفتارهاست. تمایلات نهاد، نیروهای قدرتمندی هستند که باید به نحوی جلوه‌گر شوند و جلوگیری از تجلی آن‌ها موجب از بین رفتن آن‌ها نمی‌شود. تمایل به انجام کاری که تنبیه به دنبال دارد، اضطراب‌آور است. روش‌های کاهش اضطراب که به مکانیسم‌های دفاعی معروف هستند، شیوه‌هایی برای دفاع از خویشتن در مقابل اضطراب در دنک محسوب می‌شوند. اما این مکانیسم‌ها هیچ‌گاه به طور کامل تنفس را برطرف نمی‌کنند، در نتیجه، باقیماندهی اضطراب ممکن است به صورت عصبانیت و بی‌قراری ظاهر شود که به گفته فروید توان بهره‌مندی از تمدن است.

 نکته ۱۴: ابتدایی ترین مکانیزم دفاعی، سرکوبی است که در آن، خود، تکانه‌ای ممنوع یا فکر تهدیدکننده را از حیطه آگاهی رانده و به بخش ناخودآگاه می‌فرستد.

رشد شخصیت از دیدگاه فروید

فروید معتقد بود که فرد طی پنج سال اول زندگی از چندین مرحله‌ی رشد می‌گذرد که بر شخصیت او تأثیر می‌گذارد. وی با استفاده از تعریف جنسیت، این دوره‌ها را مراحل رشد روانی - جنسی نامید. در هر یک از این مرحله‌ها تکانه‌های لذت‌طلب نهاد بر بخشی از بدن و فعالیت مربوط به آن مرتمركز می‌شود. مفهوم تثبیت: به عقیده فروید، اگر در هر یک از مراحل رشد مشکلات خاصی پیش آید، می‌تواند رشد آن مرحله را متوقف یعنی دچار تثبیت کند و بر شخصیت فرد تأثیر پایداری بگذارد.

۱- مرحله دهانی (سال اول تولد): در این مرحله نژاد از پرستاری و مراقبت و مکیدن لذت می‌برد.

 نکته ۱۵: افراد معتاد و اسکیزوفرنیا معمولاً در این مرحله تثبیت شده‌اند.

ثبتیت در مرحله دهانی موجب می‌شود فرد در بزرگسالی شخصیت دهانی تشکیل دهد و در حد افراط به دیگران وابسته شود و در لذت‌های دهانی (خوردن، سیگار کشیدن و ...) افراط کند و دچار اعتیاد یا بیماری اسکیزوفرنی شود.

۲- مرحله مقعدی (سال دوم زندگی): برای نخستین بار کنترل تحمیلی را به صورت آموزش آداب توالت رفتن تجربه می‌کند. چنین فرض می‌شود که آنان از نگهداشتن یا دفع مدفع رضایت خاطر پیدا می‌کنند. تثبیت در این مرحله موجب می‌شود فرد در بزرگسالی شخصیت مقعدی داشته باشد و به طور غیرعادی به پاکیزگی، نظم، پس‌انداز توجه کند و دچار خساست شود و در برابر فشارهای بیرونی مقاومت کند.

 نکته ۱۶: افراد وسوسی معمولاً در مرحله مقعدی گیر می‌کنند.

۳- مرحله آلتی (۳ تا ۶ سالگی): کودکان از بازی با آلت تناسلی خود را معطوف به والد جنس مخالف خویش بنمایند.

کودک در این مرحله گرفتار این ترس می‌شود که پدرش به تلافی این تکانه جنسی، او را اخته کند. فروید این ترس را اضطراب اختنگی نامید و نمونه اولیه اضطراب ناشی از تمایلات منع شده درونی دانست. این اضطراب از راه همانندسازی با پدر از بین می‌رود. تثبیت در این مرحله باعث می‌شود فرد دچار ضعف اخلاقی و اختلال در ارتباط با بزرگسالان شود.

 نکته ۱۷: عقده اودیپ در مرحله آلتی شکل می‌گیرد.

۴- مرحله نهفتنگی (کمون) (۶ سالگی تا نوجوانی): به دنبال پایان یافتن مرحله آلتی آغاز می‌شود و مرحله‌ای است که در آن کودکان کمتر به بدن خود علاقه نشان می‌دهند و توجه خود را بیشتر معطوف یادگیری مهارت‌هایی می‌کنند که برای سازگاری با محیط ضرورت دارد.

۵- مرحله تناسلی (نوجوانی): آخرین مرحله است که در نوجوانی آغاز می‌شود. علایق جنسی نوجوانان معطوف افراد دیگر می‌شود و عشق و محبت در آنان صورت پخته‌تری به خود می‌گیرد. فروید معتقد بود که بروز مشکلات خاصی در هر یک از این دوره‌ها موجب توقف یا تثبیت رشد می‌شود و آثار پایداری در شخصیت بر جای می‌نهد. برای مثال فردی که زود از شیر گرفته شده و به اندازه کافی از مکیدن لذت نبرده، ممکن است در مرحله‌ی دهانی تثبیت شود. این شخص در بزرگسالی ممکن است به شدت به دیگران متکی باشد و علاقه شدیدی به لذت‌های دهانی مانند خوردن، نوشیدن و سیگار کشیدن نشان دهد. در مورد این افراد گفته می‌شود که شخصیت دهانی دارند. اشخاصی که در مرحله‌ی مقعدی رشد روانی - جنسی تثبیت شده‌اند، ممکن است بیش از حد معمول به پاکیزگی، نظم و ترتیب و پسانداز کردن علاوه نشان دهنده و در برابر فشارهای بیرونی مقاوم باشند. اگر تعارضات ادیپی حل نشود، شخص دچار ضعف اخلاقی، اختلافاتی با بزرگترها و مشکلات بسیار دیگر می‌شود.

خدمت علمی فروید عبارت بود از شناخت این امر که نیازها و تعارضهای ناهشیار، انگیزه‌ی اکثر رفتارهای انسان است و نیز تأکید بر اهمیت تجارت دوران اولیه کودکی و رشد شخصیت.

کھ مثال ۵: کسی که سیگار می‌کشد، احتمالاً در کدام مرحله روانی - جنسی فروید تثبیت شده است؟

- ۱) مقعدی ۲) دهانی ۳) آلتی ۴) تناسلی

پاسخ: گزینه «۲» کسی که سیگار می‌کشد احتمالاً در مرحله رشد روانی - جنسی دهانی تثبیت شده است.

نظریه‌های فروید را دخترش آنا فروید گسترش داد و نقش عمدahای در شرافتسازی مکانیسم‌های دفاعی و همچنین کاربرد نظریه‌های روان‌کاوی در روان‌پژوهی کودک داشت.

نکته ۱۸: فروید در اواخر زندگی‌اش نظریه اضطراب را به کلی عوض کرد.

مخالفان و تجدید نظر کنندگان روان‌کاوی (روان‌شناسان نفوذی)

یونگ: نخست یکی از سرسخت‌ترین پیروان فروید بود، اما سرانجام به مخالفت شدید با برخی جنبه‌های نظریه فروید برخاست و مکتب روان‌شناسی خود را بنیان نهاد و آن را روان‌شناسی تحلیلی نامید. یونگ معتقد بود که علاوه بر ناخودآگاه شخصی که فروید توصیف کرده است، ناخودآگاه جمعی نیز وجود دارد و آن بخشی از ذهن است که میان همه انسان‌ها مشترک است و از انگاره‌های بدیوی یا کهن‌الگوهایی تشکیل شده که از نیاکان خود به ارث می‌بریم. از جمله این کهن‌الگوها می‌توان به مادر، پدر، خورشید، قهرمان، خدا و مرگ اشاره کرد. کهن‌الگوی آئیما (زن) و آئیموس (مرد) اشاره به این دارد که هر انسانی یک جنبه زنانه منفعل و یک جنبه مردانه جسور دارد. کهن‌الگوی ماندala، شکل حلقه‌ای دارد و غالباً در هنر استفاده می‌شود. کهن‌الگوی سایه بخش شیطانی و غیراخلاقی شخصیت است. یونگ برای تأیید این کهن‌الگوها به مطالعه رویاها و اسطوره‌ها پرداخت.

سالیوان: نظریه شخصیت خود را بر پایه‌ی تجربه خودش از روان‌کاوی تدوین کرد. تأکید عمده او بر روابط میان‌فردی بود، چون به اعتقاد اوی شخصیت هرگز نمی‌تواند از مجتمع روابط میان‌فردی ای که شخص در میان آن‌ها زندگی می‌کند و به سر می‌برد، جدا شود. سالیوان هم مثل فروید معتقد بود که تجارت اولیه کودکی، نقش مهمی در تکوین شخصیت دارند، ولی به اعتقاد او شخصیت پس از کودکی نیز همچنان رشد می‌کند. او هفت مرحله را در رشد شخصیت شناسایی کرده بود و باور داشت که هر مرحله عمدتاً تحت تأثیر عوامل اجتماعی شکل می‌گیرد. از نظر سالیوان، در شخصیت هم عوامل زیستی و هم عوامل اجتماعی و محیطی نقش دارد اما نقش محیط پررنگ‌تر است. تأکید اوی بر ارتباط میان‌فردی بود. پاسخ مردم به تجربه‌های میان‌فردی باعث شخصیت‌سازی می‌شود، یعنی آن‌ها تصاویر ذهنی از خود و دیگران می‌سازند. از نظر سالیوان خودپنداره شامل سه دسته است: من خوب / من بد / نه من. نه من شامل جنبه‌ای از خویشتن است که فرد آن‌ها را از خود خویشتن رها می‌کند و در ناخودآگاه مستقر می‌سازد.

هورنای: مفهوم آناتومی سرنوشت در روان‌کاوی کلاسیک را رد کرد و هشدار داد که برخی از نظرات مشهور فروید، فقط فرضیه‌اند. هورنای اصرار می‌کرد که این فرضیه‌ها قبل از پذیرش باید مورد مشاهده قرار گیرند و تأکید می‌کرد که عوامل اجتماعی - فرهنگی، نقش مهمی در تحول شخصیت دارند. هورنای معتقد بود که انگیزه‌ی وجودی انسان نیاز امنیت است، نه نیاز جنسی یا پرخاشگری. او چنین استدلال می‌کرد که اراضی نیاز امنیت باعث می‌شود ظرفیت های فرد تا حد اعلای خود پرورش یابند.

به اعتقاد هورنای مردم برای کنار آمدن با اضطرابشان به یکی از این سه راهبرد متول می‌شوند: عده‌ای به مردم رو می‌آورند و از آنان عشق یا حمایت می‌خواهند، عده‌ای از مردم رو برمی‌گردانند و مستقل می‌شوند و گروه سوم نیز با مردم درمی‌افتدند و رقابت‌جو و سلطه‌گر می‌شوند. هورنای اعتقاد داشت نظریه فروید دارای سوگیری مردانه است.

نو فرویدی‌ها همگی بر نقش خود تأکید دارند که در بدو تولد وجود دارد و مستقل از نهاد رشد می‌کند و کارکردهایی بیش از اراضی واقع‌نگر تکانه‌های نهاد دارد؛ کارهایی نظیر یادگرفتن نحوه سازگاری با محیط، معنا دادن به تجربه، اکتشاف، دستکاری و رقابت در اجرای تکلیف. در واقع مفهوم خود را به فرایندهای شناختی نزدیک کرده‌اند.

آلفرد آدلر: بر خلاف فروید که بر قدرت بسیار ناهشیار تأکید می‌کرد، آدلر می‌گفت مردم می‌توانند زندگی خود را هشیارانه زیر نظر بگیرند، وی همچنین نقش عوامل اجتماعی بهویژه علاقه اجتماعی را در شکل‌گیری شخصیت را مهم‌تر از انگیزش جنسی می‌دانست. آدلر در اشاره به تلاش انسان‌ها برای غلبه کردن بر حقارت‌های خیالی و واقعی یا ضعف‌هایشان، اصطلاح جبران را به کار می‌برد. از نظر وی جبران، یک عمل عادی و بهنجار است و تقویت، یک توانایی را جایگزین تضعیف یک توانایی دیگر می‌کند.

جبران افراطی، اصطلاح آدلر برای انکار یک ضعف یا تلاش افراطی و مبالغه‌آمیز برای پوشاندن یک ضعف است. آدلر به دو نوع جبران افراطی اشاره می‌کند:

عقده حقارت که احساس مبالغه‌آمیز بی‌عرضه بودن است. عقده برتری که احساس مبالغه‌آمیز مهم بودن است و پوششی برای احساس حقارت است.

نظریه روابط شیء: این نظریه به دلبستگی‌ها و ارتباط‌های شخص با دیگران در طول زندگی مربوط می‌شود. آن‌ها به موضوعاتی مانند میزان جدایی روان شناختی از والدین، دلبستگی و درآمیزی با مردم در مقابل اشتغال به خویشتن، درجه اعتماد به نفس و خودکفایی توجه دارند.

ماهیت انسان از دیدگاه روان‌کاوی: روان‌کاوی تصویری از انسان به دست می‌دهد مبنی بر اینکه بشر در انسان و بنیاد، شریر است. طبق این دیدگاه اساساً سائق‌های فطری و نیز عوامل محیطی در ۵ سال اول زندگی، شخصیت را شکل می‌دهند، انسان را فعل‌پذیر در مقابل ناخودآگاه می‌داند و سلامت روانی را تسلط استوار ولی انعطاف‌پذیر خود بر تکانه‌های نهاد می‌داند.

نکته ۱۹: به فروید تهمت زندند که به حیثیت و حرمت بشر اهانت کرده است؛ از این منظر با کپر نیک و داروین شباهت دارد.

۶- رویکرد پدیدارشناختی یا انسان‌گرایی

رویکرد انسان‌گرا (پدیدارشناختی) نیروی سوم یا بدیلی برای دو رویکرد رفتارگرایی و روان‌کاوی است. وجه مشترک رویکردهای پدیدارشناختی به مطالعه شخصیت، این است که بر تجربه‌های خصوصی یعنی دیدگاه خصوصی فرد درباره جهان تأکید می‌ورزند. تفاوت نظریه‌های پدیدارشناختی با نظریه‌های قبلی این است که

تاریخچه انگیزش فرد یا پیش‌بینی رفتار را در نظر ندارند و به جای آن، نحوه ادراک و تفسیر فرد از رویدادها یعنی پدیدارشناختی فرد را مورد توجه قرار می‌دهند.

رویکرد پدیدارشناختی، واکنشی است در برابر اعتقاد روان‌کاوی مبنی بر اینکه آن‌ها بر تکانه‌های ناهشیار و انگیزه‌های دوران کودکی تأکید دارند، در حالی که این رویکرد بر دیدگاه ذهنی و شخصی فرد درباره آنچه هم‌اکنون در حال وقوع است، تأکید دارد.

رویکرد پدیدارشناختی در مورد مطالعه شخصیت شامل دو نوع نظریه است:

۱- نظریه‌های انسان‌گرا: در آن‌ها بر خصوصیات تأکید می‌شود که تمایزدهنده انسان از حیوان هستند، مثل خودفرمانی و آزادی انتخاب.

۲- نظریه‌های خویشتن: با تجربه‌های خصوصی و درونی فرد که در مجموع، احساس «بودن» را در او ایجاد می‌کند سر و کار دارند. اکثر این نظریه‌ها بر وجه مثبت طبیعت انسان، یعنی تمايل وی به حرکت در جهت رشد و خودشکوفایی تأکید دارند.

نظریه خویشتن، راجرز

راجرز این نظریه را مطرح کرد. وی نیز مانند فروید، نظریه خود را در جریان کار با افرادی که دچار مسائل عاطفی بودند، پرورش داد. آنچه توجه راجرز را به خود جلب کرد، چیزی بود که آن را گرایش فطری به حرکت در جهت رشد، بالیدگی و تغییر مثبت نامیده است.

روش راجرز «درمان بی‌رهنمود» یا «درمان‌جوهار» نام دارد و بر این فرض استوار است که هر فرد از انگیزش و استعداد کافی برای تعییر برخوردار است و هر یک از ما بهترین متخصص درباره خودمان هستیم. از نظر راجرز مردم در صورتی کارایی بیشتری خواهند داشت که در شرایط پذیرش مثبت بدون قید و شرط رشد کرده باشند. نقش درمانگر این است که وقتی فرد مسائل خود را تحلیل می‌کند، درمانگر همچون یک صفحه پژواک، «معنکس‌کننده» بیانات او باشد.

مهمنترین مفهوم در نظریه‌ی راجرز، مفهوم خویشتن است. خویشتن شامل تمام افکار، ادراکات و ارزش‌هایی است که «من» را تشکیل می‌دهند. من شامل «آنچه هستم» و «آنچه می‌توانم انجام دهم» می‌شود. این خویشتن ادراک شده هم بر درک فرد از جهان و هم بر رفتار او تأثیر می‌گذارد.

نظر راجرز در رابطه با خودپنداره این است که فرد دست به ارزیابی تجربه‌ها می‌زند. مردم میل دارند به نحوی رفتار کنند که با خودانگاره آنان همساز و همخوان باشد. در یک فرد سازگار، خودپنداره با تفکر، تجربه و رفتار همسازی دارد.

از نظر راجرز تجربه‌ها و احساساتی که با خودپنداره فرد همسازی ندارند، تهدیدکننده‌اند و ممکن است به حیطه هشیاری راه داده نشوند که همان مفهوم واپس‌رانی از نظر فروید است. اما راجرز معتقد است که این گونه واپس‌رانی نه لازم است و نه دائمی.

خویشتن آرمانی: در همه ما تصویری درباره اینکه می‌خواهیم چگونه آدمی بشویم، وجود دارد. هرچه خویشتن آرمانی به خویشتن واقعی نزدیک‌تر باشد، فرد راضی‌تر و خشنودتر خواهد بود. فاصله زیاد بین خویشتن آرمانی و خویشتن واقعی، به نارضایتی و ناخشنودی منجر می‌شود.

از نظر راجرز دو نوع ناهمسازی در شخصیت به وجود می‌آید: ۱- بین خویشتن و تجارب واقعی ۲- بین خویشتن و خویشتن آرمانی.

راجرز معتقد است که اساسی‌ترین نیروی برانگیزende رفتار آدمی خودشکوفایی است یعنی «گرایش به تحقق بخشیدن، شکوفا ساختن، حفظ و تقویت جاندار». خصوصیات افراد خودشکوفا توسط آبراهام مازلو مورد مطالعه قرار گرفته است.

مفاهیم مورد نظر در دیدگاه راجرز

۱- خود یا خودپنداره (خود واقعی): مفهوم محوری در نظریه‌ی راجرز در مورد شخصیت است. خود شامل تمام افکار، ادراکات و ارزش‌هایی است که مشخصه من است، شامل آگاه بودن از اینکه من چیست؟ و چه می‌توانم بکنم؟ درکی که فرد از خود نیز به نوبه‌ی خود بر ادراکات فرد از جهان و بر رفتار وی مؤثر است؛ خود الزاماً بازتاب واقعیت نیست.

۲- توجه مثبت نامشروع: راجرز به اینه معتقد است که اگر به افراد توجه مثبت نامشروع شود، یعنی این احساس به آن‌ها داده شود که با اینکه احساس‌ها، نگرش‌ها و رفتارهایشان کاملاً آرمانی هم نبوده‌اند، ولی والدین برای آن‌ها ارزش قائل‌اند، احتمال آن هست که کارکرد کامل‌تری پیدا کنند.